baretta magazine

NUMMER 19 • FEBRUARI 2023

OLLE ENGLUND
EBBA BERGKVIST
NICOLE WILLERTON
MIKAELA HAMMARSTRÖM
ARVIKA FORDONSMUSEUM

2 maria olsen

Foto: Terje Olsen

Stressigt med vår

När jag skriver dessa ord har vintern precis gjort comeback hos oss. Var det inte himla onödigt ändå? I en snöfattig vinter har man ju nu ändå börjat skymta våren därframme. Vi kommer att inom kort att övergå till sommartid (när ska vi slippa detta förresten?) och snart börjar rabatterna grönska. Tänk ljudet av smält snö som porlar på våra gator. Finns det något bättre?

Nja… Det här med årstider kan vara intressant att prata med gemene man om. Dom flesta gillar våren och sommaren när naturen är skön att vara i. Bada, vara i trädgården, umgås, vara ute, träna och ha en skön sommarsemester. Kan det vara något? Jo, absolut.

Gissa hur min omgivning ser ut när jag säger att jag gillar hösten. Och speciellt då november. Man blir inte populär kan jag säga. Idel tveksamma blickar ser på mig, och man undrar då hur jag är funtad.

Är jag den ende som gillar höstens tempo? Jag själv upplever våren och sommaren som lite stressiga. Det är mycket som ska hinnas med, det är mycket man vill göra – och allt ska klämmas in på några stackars månader. Dessutom är det ju ljust ute länge, så dygnet tar ju aldrig slut. Riktigt så eländigt är det ju inte men…

Hösten då? Tempot går ner. Man hinner fundera på sommaren, ibland komma till beslut i saker som skett, och framför allt bara burra in sig i filtar och kolla på serier och filmer. Låter rätt bra va?

Nu är det ju ett tag kvar till den stressiga våren, så ni kan passa på att kura in er med detta nummer som innehåller en massa intressanta artiklar. Vad sägs om en artikel om Nicole Willerton, sångerska med rötterna i Åmål. Vi har träffat Mikaela Hammarström före detta Åmålsbo nu boende i Stockholm. Göran Karlsson, även känd som ”Coop-Göran” berättar om Olle Englunds bilder. Ni får se bilder från Arvika Fordonsmuseum. Vi har även ett reportage om mustangen som var med på Norrmalmstorgsdramat. Vi visar bilder från en okänd fotograf i Åmål på 1920-talet. Vi har träffat Ebba Bergqvist, elev från School of Blues och som i år uppträder med sitt band på Åmåls bluesfest. Några av oss har varit på en Björn Skifskonsert och berättar om det.

Och som vanligt mycket mycket mer.

Maria Olsen
Redaktör

Omslagsbild: Tony Berg

baretta magazine BM

Ansvarig utgivare & webbansvarig
Maria Olsen
maria.olsen4@gmail.com
Instagram: mariasklick

Redaktör & layout
Tony Berg
tony@tonyberg.com
Instagram: tonyberg64

Redaktör & webbansvarig
Terje Olsen
grappa59@gmail.com
Instagram: grappa59

Hemsida
barettamagazine.com

Instagram
barettamagazine

Medarbetare
Maria Olsen
Arbetar med webb och sociala medier i den kommunala sektorn och gillar det. På fritiden används kameran flitigt. Är medlem i Tilt Photogroup. Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Terje Olsen
Intresset för foto har alltid funnits men fram till 2006 blev det mest party/naturbilder. Första systemkameran köptes på Cypern 1979 där han gjorde FN-tjänst. Är medlem i Tilt Photogroup. Hans största projekt så här långt var när han dokumenterade nedläggningen av Volvo Bussar i Säffle. Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Tony Berg
Arbetade som skribent och fotograf åren 1990-2014. Arbetar sedan 2014 på Åmåls Grafiska AB och har genom åren hunnit med att ge ut sju böcker och medverka i ytterligare ett tiotal. Är i Tilt Photogroup. Senast utgivna bok är en fotobok fylld med bilder av Åmålsfotografen Henry Stake.

Lennart ”Kral” Andersson
Före detta fotbollstränare med förflutet som assisterande förbundskapten i Sierra Leone, tränare i Brage, IK Oddevold, Ljungskile SK och en rad andra klubbar.

Klas Kilberg
En sann musikälskare som recenserar nya skivor för Baretta. Han har tidigare haft programmet Metalldetektorn i Radio 45. Kan allt värt att veta om rock enligt honom själv.

Anders Nilsson
Motorentusiast baserad i Arvika. Hängviven Motorsports- och naturfotograf som vunnit många utmärkelserför sin fantastiska bilder. Även en av personerna bakom Åmåls Fotofest under de första tio åren.

Göran Karlsson
Fotograf och hi-fi-entusiast som i detta nummer bidrar med ett par artiklar som handlar om foto och historia.

Alla inblandade skribenter och fotografer gör detta utan ersättning. Magasinet har inga inkomster, eller utgifter, utan baseras helt på ideella krafter.

baretta

Nr 19

4 Nicole Willerton
Nicole som har rötterna i Åmål på mammas sida jobbar som musiklärare i Mjölby och sjunger i det engelska metalbandet Eyes of Nocturne.

18 Arvika fordonsmuseum
En oas för motorentusiaster i de värmländska skogarna. Bilar, motorcyklar och en del andra saker visas upp i detta fanstiska museum.

30 Mikaela Hammarström
Mikaela flyttade tidigt från Åmål till Stockholm för att få syssla med musik. Där föddes också kärleken till kampsport. Nu är hon aktuell som låtskrivare på hårdrockabandet Remedys debutalbum.

38 Olle Englunds bilder
Åmålsfotografen Olle Englund lämnade efter sig ett digert bildarkiv där merparten av bilderna är från Åmål under en lång rad av år. Nu finns delar av bilderna att beskåda på en ny hemsida som Åmåls Fotoklubb har skapat.

52 Olssons Mustang får nytt liv
Under Normalmstorgsdramat 1973 krävde rånarna att få en fulltankad motorstark flyktbil. Åmålssonen Kenth Svensson var en av poliserna och han lånade ut sin Ford Mustang. Nu är bilen på väg att bli återställd till sina forna glans.

56 Bilder från okänd fotograf
För ett antal år sedan skänktes en låda med tio glasnegativ till Åmåls Fotoklubb. I detta nummer kan de se de bilderna som skildrar Åmål som det såg ut under första halvan av 1900-talet.

72 Goldbergs polarbilder
För några år sedan fick Tekniska museet Fred Goldbergs fantastiska bildsamling från flera tidiga svenska polar-expeditioner. Dessa bilder finns nu på museets hemsida. Bildskatten har glädjande nog gjorts tillgänglig för allmänheten.

80 Trout till Åmåls Bluesfest
Den amerikanska bluesstjärnan Walter Trout är klar för sommarens bluesfest i Åmål. Bland övriga artister märks Nikki Hill, Rita Engedalen och Louise Hoffsten.

122 Stakes arkiv
Ur Henry Stakes fantastiska bildarkiv har vi denna gång plockat fram några bilder på gamla klassiska bensinmackor

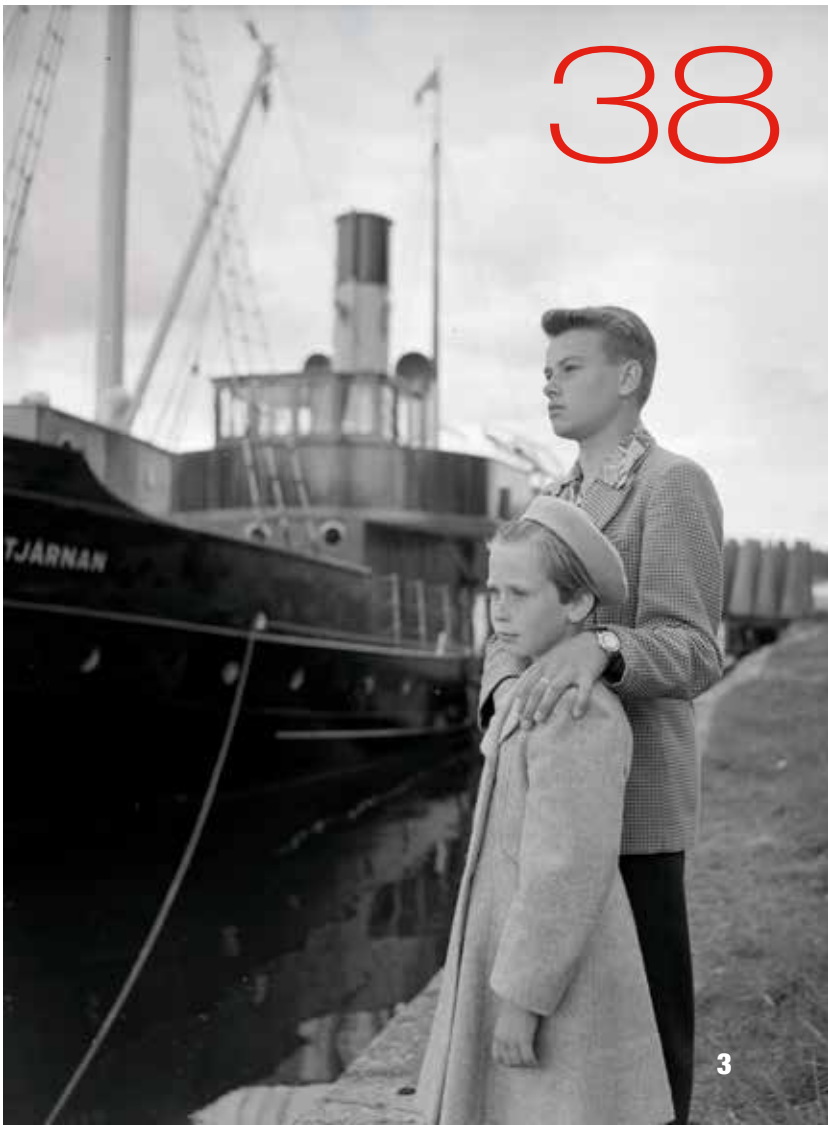

Foto: Tony Berg

NICOLE WILLERTON

Nicole Willerton bor i Vadstena, hon har en del av sina rötter i Åmål och är sångerska i det brittiska metalbandet Eyes of Nocturne

Nicole Willerton är sångerska i det Londonbaserade progressiva metalbandet Eyes of Nocturne. Hon är född och uppvuxen i Vadstena. Det finns dock rötter i Åmål då mamma Catrin är från Åmål. Pappa Mark är från England.

– Jag har alltid varit intresserad av musik, det är inte bara min hobby, det är mitt liv, säger Nicole på frågan om när musikintresset föddes.

NICOLE WILLERTON

Det kan tyckas bökigt att ha sitt civila jobb i Sverige och sitt band i England, men det funkar för Nicole.
Foto: Tony Berg

I hemmet har det hela tiden funnits ett piano och Nicole har alltid tyckt om att sjunga och velat bli sångerska. Hon fastnade tidigt för musikvideos och förmågan de hade att utveckla storyn från en låt och göra den till en kort film.

– Jag har alltid gillat musikvideos och velat vara med i dem och jag älskar också att stå på scen. Så har det varit så länge jag kan minnas.

När hon gick i lågstadiet tog hon sina första sånglektioner och var även med och sjöng i körer. Tidigt började hon också skriva egna låtar vid familjens piano. Inledningsvis var det dock ganska enkla kreationer, men i takt med att Nicole lärde sig spela piano ordentligt blev låtarna också bättre.

– Jag tycker väldigt mycket om min gamla pianolärare Maria Daniels. Hon och jag har haft många stunder tillsammans där vi skapat magi och spelat och jag är väldigt tacksam över att jag träffade.

Första gången Nicole spelade med andra musiker, bortsett från att ha varit med i körer, var i Rockskolan som fanns i Vadstena. Ungdomarna delades in i olika rockensembler och spelade covers. Därefter blev det också en rad olika konstellationer på gymnasiet när Nicole gick på det musik-estetiska programmet.

– När jag var 16 år var jag med i mitt första riktiga band.

Pappa Mark lyssnade mycket på rock hemma med gitarrister

NICOLE WILLERTON

Nicole Willerton har rötterna i Åmål på sin mammas sida och tilbringar ofta en del av sommaren i Dalsland.
Foto: Lisa Gustafsson

som Steve Vai, Santana och liknande. Det blev mycket hårdrock och bluesrock under Nicoles uppväxt så rocken har alltid funnits där.

– Jag var på en konstutställning tillsammans med en kompis när jag var 13 år, då lyssnade vi mycket på metal. Det gick rakt in i hjärtat och sedan dess har det alltid funnits ett intresse för den mörkare och lite mer romantiskt känslosamma musiken.

Första projektet vid sidan av skolan var en folkpopduo men det första riktiga bandet Newzone startades 2017 i Sverige. Bandet spelade symfonisk alternativ metal.

Inledningsvis sade Nicole att musik inte är hennes hobby utan hennes liv och det stämmer. Hon jobbar idag som musiklärare inte helt överraskande val av yrkesbana.

Efter att ha gått det musikestetiska programmet på Folkungaskolan fortsatte hon direkt på British & Irish Institute of Music, BIMM, i London under tre års tid.

– Många tar något år på folkhögskola innan de går vidare till Universitet, men för mig passade det att gå direkt efter gymnasiet.

I takt med att det egna musicerandet tog allt mer fart föddes också intresset för att lära andra spela musik.

– Jag har alltid tyckt om att leda och lära ungdomar spela musik. Det påminner mig om när jag befann mig där själv. Så jag tycker verkligen om att inspirera andra. Och det föll sig naturligt

NICOLE WILLERTON

Nicole Willerton har bott i England i omgångar, men jobbar för närvarande som musiklärare i Mjölby.
Foto: Tony Berg

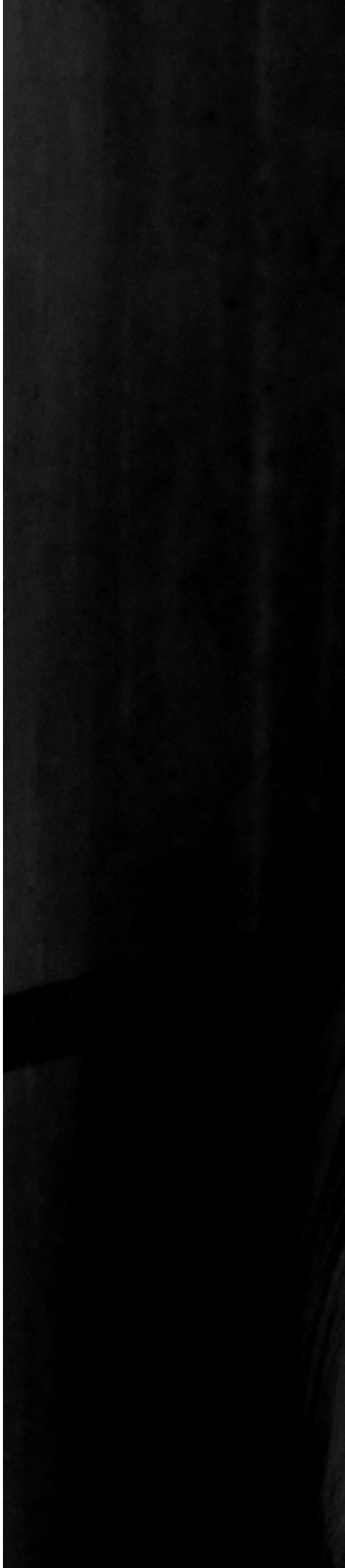

att bli musiklärare, det ger så mycket och jag får alltid hålla på med musik.

För något år sedan startade bandet Eyes of Nocturne som är det band Nicole spelar med idag. Så just nu är det progressiv metal som gäller. Nicole har i perioder bott i England, men just nu är det Sverige och musiklärarjobbet i Mjölby som gäller. När det är dags för Eyes of Nocturne att spela sätter sig Nicole på flyget till London.

När det gäller vilken musik hon helst spelar är det dels piano-baserade musik, då gärna ballader och den typ av musik hennes band spelar. Ett inslag i Eyes of Nocturnes musik är growl.

Growl?!? Det är en typ av strupsång som är vanlig inom mongolsk Tuva, etnisk folkmusik och tibetansk strupsång och det finns även till viss del inom delar av den sydamerikanska sångtraditionen. I västvärlden har growlandet, fått ett nytt liv inom vissa av metal-genrerna.

– Det var lite utmanande att lära sig growla. Det tog ett år ungefär men sedan började jag haja till, nu älskar jag att göra det och att göra det live. I grund och botten är jag rocksångerska men jag tycker även om att sjunga musikal och pop.

Just nu håller bandet på att arbeta med sin första ep. De kommer att släppa några enstaka låtar innan epn är klar för release. Därefter är förhoppningen också att kunna boka in en del spelningar och kanske få till en turné i England.

NICOLE WILLERTON

Nicole åker över till England när bandet har spelningar, eller jobbar i studion. Det har absolut sina nackdelar, men det fungerar trots allt ganska bra just nu. När hon åker över försöker Nicole att stanna några dagar extra varje gång. Dels för att umgås med övriga medlemmar i bandet men också för att ha tid att skriva nya låtar, repa och även träffa andra kompisar från studieåren.

– Även om jag älskar att stå på scen så är det nog ändå att skriva låtar och skapa musik jag älskar mest.

När det gäller låtarna i Eyes of Nocturne är det Nicole som skriver texterna och skapar musikslingorna och arrangemangen medan killarna i bandet står för den tyngre och fiffiga biten av låtskrivarprocessen.

– Det bidrar till att vi får en ganska fin balans mellan det melodiösa och det mörkare och hårdare.

Att Nicole bor i Sverige just nu beror till stor del på Covid-pandemin.

– Då märkte jag hur viktigt det är att vara nära sin familj. Så jag ville vara nära familjen och flyttade hem, men jag saknar England något fruktansvärt. Många gånger känns det som om jag vill flytta tillbaka, men samtidigt trivs jag väldigt bra med mitt jobb här i Sverige också.

Vid sidan av Eyes of Nocturne gästar Nicole även andra artister lite då och då. Nyligen var hon med och sjöng på

Nicole på scen med sitt band Eyes of Nocturne.
Foto: Ajit Dutta

Musiken är Nicoles stora passion, men hon ställer sig också gärna framför kameran.
Foto: Lisa Gustafsson

NICOLE WILLERTON

debutalbumet för darkwave/goth/postpunkbandet Dark från Hamburg i Tyskland. Albumet heter ”Nightmare” och där gästar Nicole på sång på låtarna ”Nyctophilia” och ”Lovers in the dark”. Nyligen var hon i Tyskland och spelade på Cold Hearted Festival med just Dark.

Det kan låta som om Nicole har fullt upp med musik och undervisning, ändå hinner hon arbeta som modell en hel del. Från 2017 och framåt blev det en hel del modelluppdrag för olika företag inom alternativt mode då det ofta går hand i hand med alternativ musik.

– Idag är det dock mest fokus på musiken, och cosplay. Det tycker jag är extremt kreativt och roligt. Att modella är kul det med, men cosplay är det stora för mig just nu.

Vad är då cosplay? I grund och botten är det en hobby som har sitt ursprung både i Japan och USA. Utövarna klär sig i kläder eller dräkter som föreställer en specifik rollfigur eller liknande koncept. Det är vanligt vid stora serietidningsmässor i båda länderna och även som fotoprojekt på hemsidor och sociala medier. Ofta är figurerna hämtade ur science fiction, tecknade serie, fantasyfilmer, datorspel med mera. Cosplay har blivit riktigt stort och de bästa inom genren har miljontals följare på sina sociala medier.

Nicole har fått en del hel följare på sociala medier, mycket tack vare sin musik.

När det gäller musiken var Nicole och hennes band i Brighton i slutet av Januari på Green Door Store där banden 10 Plagues och Basement Torture Killings spelade. Eyes of Nocturne var inbjudna som gäster och gjorde ett eget set under kvällen.

Närmaste målet och förhoppningen, vid sidan av den kommande epn och en turné är att nå ut lite mer med sin musik och kanske få åka runt och spela lite i Europa och även Sverige. Är det något som sänker tempot en aning är det bandets medlemmar. Nicole och de övriga är perfektionister när det kommer till musiken och vill att allt känns helt rätt innan någon musik släpps ut.

Tony Berg

Fakta Nicole Willerton
Född: 1995
Instagram: nicole.willerton
Eyes of Nocturne medlemmar: Kieran Thompson, Matt Damon-Webb, Phil Martin och Nicole Willerton
Favoritfilm: Queen of the damned
favoritbok: Dita von Teeses självbiografi
Favoritmusik (förutom den egna): Metal, edm och klassiskt
favoritmat: Italienskt
favoritdryck: Vin

Cosplaybild med Nicole som Alice i underlandet.
Foto: Tony Berg

NICOLE
WILLERTON

En slående vacker Volvo Streetrod -38 som ruvar på en och annan hemlighet.
Foto: Tony Berg

Arvika FORDONSMUSEUM

En oas för motorälskare i de värmländska skogarna med back-kungar, Hobbexprojekt och en mängd fantastiska motorfordon på två, tre och fyra hjul.

När jag satte mig i bilen på förmiddagen söndag 22 januari i år var sommar, motorcyklar och äldre bilar referenser som vara svåra att plocka fram denna kalla vinterdag. Här nere i Åmål var det fortfarande ganska gott om snö och jag räknade kallt med att det skulle se likadant ut i Arvika dit jag var på väg.

Även om vädret och årstiden inte var lämpat för vare sig entusiastbilar eller motorcyklar var det precis det denna dag skulle handla om. Målet med min lilla roadtrip var Arvika fordonsmuseum. I takt med att jag kom närmare Arvika blev det också allt mindre snö vilket i sig var ganska trevligt.

Personligen hade jag aldrig varit på detta museum tidigare, men jag hade hört att de skulle ha en hel del fina fordon, både med två och fyra hjul. Trots att jag var där under den lungnare delen av säsongen så var det ganska välbesökt i caféet när jag kom in. Det drogs säkert en och annan historia om lyckade och misslyckade renoveringar, turer man gjort, oplanerade stopp, ja, kort sagt allt som hör motor-intresset till.

Jag inser snart att Arvika fordons-museum är en oas för motorälskare. Över 1400 kvadratmeter i två våningsplan fyllt med historia, i museet finns det egentligen tre museum. Arvika fordonsmuseum, Club MC-veteranerna samt Thermias museum. Att Thermia har en del av museet är kanske inte så konstigt med tanke på att företaget tidigare var inrymt i just dessa lokaler.

Byggnaden är en av Arvikas äldsta bevarade industribyggnader. Här startade och drev Thermia-verken tillverkning av kokspisar, element, pannor, vattenberedare och liknande produkter redan på 1920-talet. Markplanet domineras av bilutställningen och på andra planet är det motorcyklar, mopeder och cyklar.

Precis innanför entrén finns en lite reception, butik och café. Det fick dock vänta, först var det ut-ställningen som gällde. Redan vid de första stegen stannade jag och fascinerades av de fina hotrods som stod i första delen av museet. Det första mina ögon tog fasta på var en otroligt vacker Volvo i svart och silver med bruna klassiska flammor på. Så otroligt snygga

En av de mer sällsynta bilarna som finns på museet är en Marmon 33 med en 16-cylindrig motor. Bilen i Arvika är en av tre i Europa och totalt tillverkades bara 99 bilar av denna modell.
Foto: Tony Berg

linjer, på en Volvo. Nu är det förvisso en riktigt gammal Volvo det handlar om och handen på hjärtat så gjorde Volvo några riktigt vackra modeller även på 1960-talet som Duett, Amazon (tvådörrarsvarienten eller kombin) samt P1800, även känd som Helgonets bil.

Ytterligare en handfull fina custombyggen bara de är värda entrépengen.

Bland andra spännande bilar på museet finns en Marmon 33 med sin 16-cylindriga motor. Vid sidan om den på museet i Arvika finns det bara två till i Europa. Här finns också en Volvo PV cab från 1953, en Gordon Keeble 1965. Den senare tillverkades bara i 99 exemplar, varav en alltså finns i Arvika. Bland andra bilar som finns på utställningen är en gammal Porsche polisbil, riktig cool att titta på, men den var säkert inte rolig att se i bakspegeln när den var i tjänst.

Ett par av Per Eklund racingbilar fanns också på plats. En av dem, en MG, är ett minne från den tid då i stort sett allt var tillåtet inom rallyvärlden. Bilarna var i princip raketer med fyra hjul och en ratt. Den andra bilen är en specialbyggd Saab 9-3 Viggen som Per Eklund körde i backtävlingen Pikes Peak i Colorado, USA. Ett 4 301 meter högt berg där man tävlar om att vara snabbast upp till toppen och där en stor del av banan går på randen till långa stup. Både bilar och motorcyklar tävlar.

Första tävlingen avgjordes redan 1916. Banan startar på 2 862 meters höjd och går sedan ända upp till toppen. Förutom faran att köra av banan lider både bilar och tävlande av att luften är väldigt tunn i de övre partierna.

Per Eklunds bil byggdes med ett gäng mer eller mindre biltokiga människor i Arvikatrakten. De må ha varit lätt galna, men samtliga besatt en stor kunskap, och det gav resultat.

Bygget hemma i Arvika kantades av rader av problem, borttappade motorer, fel som nästan var helt omöjliga att hitta, men Eklund och hans vänner löste det. År 2000 ställde han för första gången upp i Pike's Peak och vann den öppna klassen på 11:21.58. Året efter blev det en andraplats på 12:08.30 och 2002 vann han klassen Unlimited på 11:13.20. Imponerande inte minst med tanke på vilka resurser många

Att Arvika huserar och har huserat en rad legendarer inom motorsport råder det inget tvivel om. På ovanvåningen finns det många specialbyggda racingcyklar sida vid sida med gamla klassiker.
Foto: Tony Berg

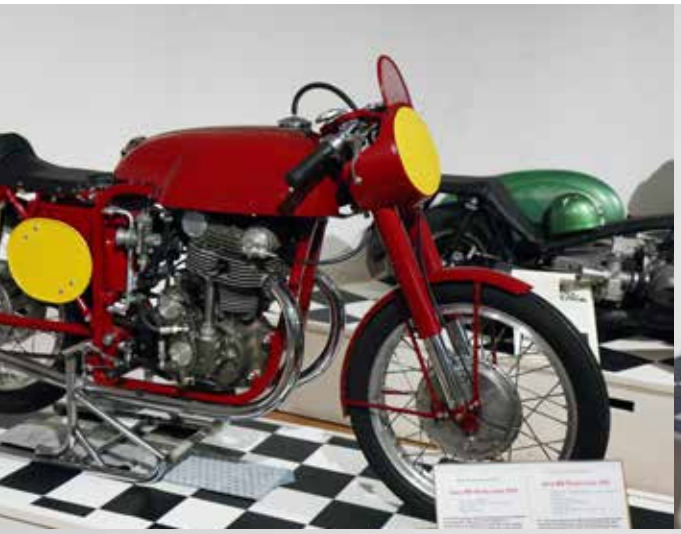

av toppkonkurrenterna har i sin verksamhet.

Efter de tre åren fanns det inte så mycket mer att bevisa för Per Eklund och hans Saab. hade Saab hemma i Sverige förstått vilken fantastisk reklam Eklund gjorde för Saab i USA och inom racingen hade det kanske funnits en svensk biltillverkare med namnet Saab kvar än idag, men så var inte fallet. Ett par rejäla prisskåp vittnar också om Eklunds storhet. Personligen tycker jag inte att han har fått tillräckligt stort erkännande för vad han har presterat bakom ratten genom åren.

En bil som står bredvid den gamla polisbilen är utvecklad på Snickaregatan i Arvika och producerades under några år i Åmål i Emi:s gamla lokaler. Indigo 3000. Bilen som finns på museet är en av prototyperna till denna riktigt snygga sportbil. Företaget hann med att bygga 43 bilar innan det blev konkurs strax före millennie-skiftet. Det såg länge ut att vara slutet på på Indigos historia, men i december 2014 meddelade Von Braun Sports Cars att de köpt rättigheterna till bilen.

De tog hjälp av Hans Philip Zachau som var en av de som var med och ritade originalversionen av Indigo. Så 6 juni 2017 avtäcktes den uppdaterade varianten som fick namnet Indigo 3000R. Mycket av de gamla vackra linjerna finns kvar, men bilen har fått sig en passande uppdatering. På Arvika fordons-museum kan man se hur bilen såg ut i början av projektet.

Bland de utställda fordonen finns också en blågul Effyh 500 som tillverkades i Malmö några år efter andra världskriget. Bilen användes i Formel 3 internationellt men i Sverige kallas klassen kort och gott för Midget eller Dvärgen. Flera gamla klassiska öppna Mercedes finns också och även ett av Teknikens Världs projektbyggen, cykelbilen Fantom.

Allt började med en ritning från hobbyföretaget Hobbex. Det gick att köpa ritningar till båtar, cykelbilar och mycket annat. Många köpte ritningarna och de flesta gav upp direkt. Andra försökte, få lyckades. Därför bestämde sig redaktionen på Teknikens Värld att köpa en ritning och bygga cykelbilen Fantom.

Det blev ett mycket mer krävande jobb än de tänkt sig, men de lyckades. Det tog teamet över

En av de riktigt stora i Arvika, och Sverige, är Per Eklund. Vilken man, vilken förare, och vilket stönhövve. Där många gett upp har han och hans fantastiska lilla team av kompisar kämpat vidare, och det har ofta gett resultat.
Foto: Tony Berg

800 arbetstimmar att få ihop bilen, och då fick byggarna dessutom konsultera två etablerade hotrod-byggare under arbetets gång. Sommaren 1993 kunde de till slut ge sig ut och trampa runt i sin cykelbil. Nu finns den att beskåda i Arvika Fordonsmuseum.

Dan Lööf kan se tillbaka på en lyckad vintersäsong på Arvika Fordonsmuseum. Satsningen på hot rods blev en succé.
Foto: Tony Berg

Inte långt därifrån står Vikingarnas gamla turnésläp – kult. Det finns också en liten avdelning där man öppnat upp en del motorer så att den som vill kan se hur motorn fungerar när den är i drift. Allt från små dieselmotorer till gamla tvåtaktare där man kan se alla rörliga delar och hur de rör sig under drift. spännande och lärorikt.

Det finns också några montrar som innehåller miljöer i miniformat. Det finns en gård med gamla militärfordon uppradade, lokstallar med gamla ånglok, klassiska gamla svenska sommarstugor och ett gammalt sargat hus som till viss del påminner om Bates Motel.

En avdelning på markplanet tillägnas också den restaurering av en fantastisk gammal Futurliner som pågår i Sverige för närvarande. Många delar är unika och i stort sett omöjliga att få tag på vilket har tvingat teamet som jobbar med renoveringen att själva skapa dessa delar. En tidsödande jobb eftersom det görs med stor noggrannhet för att bli helt lik originaldelen.

På övervåningen står det rader av

En blågul Effyh 500 tillverkad i Malmö finns också i museet Den kördes under ett antal år i Formel 3-serien internationellt. Lite skillnad på säkerhetstänk då och idag.
Foto: Tony Berg

mer eller mindre sällsynta och unika motorcyklar, mopeder och cyklar. Här finns bland annat några av Leif X:et Ahls motorcyklar, bland annat en BMW Special 1968 som är ett specialbygge av Ahl som han tävlade i roadracingens sidovagnsklass med. Motorn är en gammal bilmotor från en BMW som han trimmad ordentligt. Denna motorcykel med sidovagn hade en toppfart på 230 km/h.

Ett orenoverat ex av en Triumph Tiger 100 från 1955 pryder också sin plats. En trehjulig Husqvarna mod 25 från 1928 med en packlåda i trä baktill har säkert gjort sina mil på väg till kunder med varor under en lång rad av år.

För den som är intresserad av industrihistoria finns också Thermiautställningen som i sig är lockande, men konkurrensen om uppmärksamheten med övriga museiföremål är tuff.

Dan Lööf är ordförande i ideella föreningen Arvika Fordonsmuseum är nöjd med tillströmningen på folk även under lågsäsong.

– Vi är riktigt glada och stolta över utställningen med hot rods som vi haft i vinter, den blev riktigt lyckad, säger Dan Lööf.

Personligen hade jag inga förutfattade meningar innan jag kom till museet. Jag visste inte vad som väntade mig. Det är lätt att ett museum har några få guldklimpar och en hel del utfyllnad. Det är dock inte fallet med Arvika Fordonsmuseum. Det är lätt att glömma tiden när man går runt och tittar på unika gamla fordonsmodeller, bilar och motorcyklar som visat konkurrenterna ryggen inom rally och racing. Innovativa och banbrytande uppfinningar.

Det var också en stor nostalgikick att se alla byggsatser i butiken. Man spenderade många timmar med lim, färg, pensel och vattendekaler för att få ihop byggsatserna när man var liten, vilka minnen.

Arvika kan vara riktigt stolt över sitt museum och för den som är motorintresserad kan jag absolut rekommendera ett besök. För egen del kommer jag snart att vara där igen.

Tony Berg

Prototypen till Indigo 3000 som föddes i Arvika finns på museet. Bilen, som under en period tillverkades i Åmål, blev ingen succé och företaget gick i konkurs för drygt 20 år sedan.
Foto: Tony Berg

MIKAELA HAMMARSTRÖM

MUSIKER
LÅTSKRIVARE
FILMSKAPARE
KAMPSPORTARE

Foto: Hannah Hedin

Mikaela Hammarström.
Foto: Hanna Hedin

MIKAELA
HAMMARSTRÖM

Mikaela Hammarström växte upp i Åmål och gick det musikestetiska programmet på Karlberg och var bland annat med och framförde The Beatles Project under sina år gymnasieår. Allt började hemma där mamma ofta sjöng och Mikaela började spela på familjens piano. Därefter blev det en tid i Japan innan hon vände hem till Sverige och Stockholm igen.

Nu är Mikaela aktuell som låtskrivare på hårdrockbandet Remedys nya album.

– Det var alltid musik hemma när jag växte upp. Det var mestadels dansband och country på den tiden.

Nu var det inte bara musik som gällde för Mikaela. Hon var även med och dansade hos Susanne Ohvo och fick också chansen att vara med i musikalen ”Guldkungen” när den sattes upp både i Åmål och Bengtsfors. Hon fick sjunga en nyskriven låt, ”Å skördar slog fel”, acapella i början av föreställningen, det var stort för Mikaela. Låten var skriven av Sven Idar (musik) och Bengt Haslum (text).

– Jag har fortfarande lite kontakt med Sven Idar här uppe i Stockholm, säger Mikaela.

Sedan blev det tre år på det estetiska programmet på Karlberg där hon även var med och uppträdde på på det estetiska programmet uppsättning av ”The Beatles Project” där hon sjön låten ”Hey Jude”.

Under åren på gymnasiet var hon även aktiv som reporter på Provinstidningen Dalsland och hoppade in och skrev artiklar om musik och var även luciakandidat i Åmål 2002.

Efter gymnasiet bar det av till Stockholm där hon först läste journalistik men sedan sadlade om och studerade ljudteknik och musikproduktion på SAE och blev ljudtekniker. När utbildningen var avklarad började hon jobba med ett musikbolag som skrev låtar för den japanska marknaden, något som gjorde Mikaela nyfiken så hon bestämde sig för att åka dit och se och uppleva kulturen som hon och musikbolaget jobbade med.

– Jag blev kvar där i ett och ett halvt år och fick även lära mig japanska, men det kommer jag inte ihåg så mycket av längre. Jag förstår fortfarande när jag hör japanska pratas och kan även läsa, men man tappar talet när man inte själv talar det på länge.

Under tiden i Japan handlade det mest om J-Pop, vilket inte är Mikaelas typ av musik. Hon hör mer hemma i genrer som rock, pop och country. Men hon hann ändå med att släppa en låt som hette ”Naked” under tiden i Japan under artistnamnet Miss Luvlee och skrev även låtar åt flera andra artister.

Några planer på att återvända till Japan har hon inte.

– Nej, det känns som ett avslutat kapitel men det är ändå roligt att ha gjort det, och det är ju inte många som får chansen att flytta till Tokyo och bo där under en period. Det är mycket möjligt att jag åker dit och hälsar på igen, men då kanske jag försöker se fler delar av Japan i så fall.

Hemma i Sverige igen fick musiken stå lite åt sidan då kampsportsintresset tog över.

– Jag träffade en boxare som heter Mikaela Laurén och började med boxning, taekwondo och MMA. Under några år gav jag hundra procent på det, men det blev en del knäskador och hjärnskakningar under den tiden.

Hon håller fortfarande på med

Mikaela på en av sina favoritsplatser, studion.
Foto: Privat

– När jag skriver låtar tycker jag det är lättast att göra musiken först och sedan anpassa texten till känslan som finns i musiken.

taekwondo och boxning, men ser det numer mer som rehabilitering och tävlar inte längre.

– Det är svårt att släppa något man älskar så.

Musikintresset gjorde sig allt mer påmint så Mikaela skrev på sina sociala medier att nu var det dags att ta upp musiken och låtskrivandet igen. Det blev många svar, kommentarer och glada tillrop samtidigt som hon hittade nya personer att samarbeta med i låtskrivandet.

– Det kändes riktigt roligt att vara igång igen.

En av de som hörde av sig var Sören Kronqvist som frågade om de inte skulle träffas och skriva något ihop, och så blev det. Med var också hårdrockbandet Remedys grundare, Roland Forsman. Mikaela hade med sig några pianopartier och en färdig melodi till det som kom att bli ”Lifeline” på Remedys debutalbum ”Something that you’re eyes won’t see”.

Det började med Mikaelas olika bitar och en kväll när de satt och jobbade med låten ringde de upp bandets sångare, Robert van det Zwan, via Skype och tillsammans satt hela gruppen och filade på låten. Resultatet kan nu höras på debutalbumet.

Den egna musikkarriären ligger väl lite på håll just nu. För närvarande är det låtskrivande och samarbeten som gäller. Mikaela har fått kontakt med bland andra Nox Studios i Järfälla som är en sammanslagning av Blue Ocean Records och TM Production sedan tiotalet år tillbaka.

Förra månaden var Mikaela i Nox studio och spelade in en cover-version av Oasis ”Wonderwall”, så lite eget musicerande blir det allt. Det har också fött tanken på att skriva några nya låtar åt sig själv, men då blir det rockigare toner enligt Mikaela.

2021 hann hon även med att medverka i hårdrocksbandet Thundermothers musikvideo för låten ”You can’t handle me”. Thundermother är Filippa Nässils skapelse och såg dagens ljus i Växjö 2009. Det finns också lite lösa planer på att Filippa och Mikaela ska sätta sig ned och skriva lite låtar ihop.

Mikaela skriver när andan faller på och tillfälle ges, men det är inte så att hon bestämmer sig för att nu ska jag skriva rock, eller pop. Det kan vara så att en låt hon jobbat med i grunden känns som en poplåt men om ett hårdrocksband vill spela in låten ser hon inga hinder i det. Eftersom hon skriver när känslan infinner sig kan det också bli så att hon går tillbaka till någon låt hon jobbat med tidigare och fortsätter på den eller ger den en ny form.

– När jag skriver låtar tycker jag det är lättast att göra musiken först och sedan anpassa texten till känslan som finns i musiken.

Musiken skapas för det mesta på piano eller gitarr. Sedan har hon en bok som alltid följer med när hon är ute och reser och ofta annars också för den delen. I den skriver hon upp

dbx
NEOTEK

Sören Kronqvist, Mikaela Hammarström och Roland ”Rolli” Forsman från bandet Remedy i samband med att låten ”Lifeline” skrevs.
Foto: Mikaela Hammarström

– Det är kul att skriva och att se andra framföra ens musik på scen. Just att musiken kommer ut så att folk får höra vad man jobbet med och lagt mycket jobb på är roligt.

textstrofer eller små berättelser hon kommer pop eller kanske snappar upp någonstans. Sedan kan hon gå tillbaka till denna bok när det är dags att skriva text till en låt.

Just nu håller Mikaela på med ett eget filmprojekt tillsammans med Pauli Janhunen Calderón och DEP Films som heter ”Tapout” som kommer att handla om Stockholm på 1980-talet när det var mycket fighting i Kungsträdgården och på andra platser. Så det blir en kampsportfilm som hon skrivit manus till.

– Det var egentligen inte meningen att jag skulle göra någon film av den idén men jag träffade Pauli på en vernissage som hölls av vår gemensamma vän Vincent De Montieau. Jag och Pauli hade tidigare jobbat ihop på hans senaste komedi ”Prosecco media”. Vi började prata om filmidéer och kom fram till att detta borde vi kanske göra något av, så jag satte mig ned och skrev ett manus.

Det resulterade i ett filmprojekt som kommer att filmas under våren i år. Mikaela kommer också att sjunga på soundtracket till filmen. Med den inspelningen får hon hjälp av Melvin Honda som till vardags är med i gruppen Stereoplan.

På frågan om hon känner att det är roligare att stå i bakgrunden och skriva låtar, filmmanus och liknande blir svaret att hon gillar båda delarna lika mycket. Skapandeprocessen är rolig i sig, men det är också roligt att stå på scenen och agera på film eller i musikvideos.

– Det är kul att skriva och kul att se andra framföra ens musik på scen. Just att musiken kommer ut så att folk får höra vad man jobbat med och lagt mycket jobb på är roligt.

Så framöver kan vi se fram emot både film och musik från Mikaela Hammarström. Håll er uppdaterade via hennes instagram.

Tony Berg

Fakta Mikaela Hammarström
Aktuell: Låtskrivare på Remedys debutalbum
Remedy: Roland Forsman, gitarr & körsång, Robert Van Der Zwan. Sång & gitarr, Jonas Öijvall, keyboards, Andreas Passmark, bas och Fredrik Karlberg, trummor
Musikvideos: Thundermother ”You can’t handle me”
Filmroller: Prosecco media – Detektivbröderna (Polis), Smala Sussie (skrikande åskådare) samt Fucking Åmål (cafégäst)
Mat: Marockansk fisk
Dryck: kaffe
Tidning: Sweden Rock Magazine
Film: Nyckeln till frihet
Musik: Rock
Instagram: Mikaela.hammarstrom

Olle Englund i sitt hem i färd med att redigera film.
Foto: Olle Englund

Att ta hand om ett enormt arkiv och en stor bildskatt efter Åmålsfotografen

OLLE ENGLUND

För er som inte vet vem Olle Englund (1919-2004) var så kan vi berätta att han förmodligen var Åmåls genom tiderna mest mångsidiga amatörfotograf. Han fotograferade genom hela sitt liv. Storformat, mellanformat, småbild, smalfilm 8 och 16 mm samt några olika udda format till. Han var även med och bildade Åmåls Fotoklubb 1948.

Olle Englund gick bort 2004 och hans fru Irene 2020. Olle var sjuklig sista åren av sitt liv så han kom inte att lämna över sin enorma bildskatt till någon. Fram till Irenes bortgång stod allt fotorelaterat som Olle hade lämnat det. En del bildmaterial blev dessutom vattenskadat under skyfallet i juli 2009. När Irene så gick bort och huset skulle röjas och säljas fick Åmåls Fotoklubb frågan om man kunde tänka sig att ta hand om bilderna. Olle och Irene hade inga barn utan det var släktingar som tog hand om det hela. Fotoklubben sa ja till att ta hand om bilderna då släktingarna inte hade någon möjlighet till detta. Det rörde sig om tusentals pappersbilder, negativ, diabilder och smalfilmer. Resultatet av ett långt livs fotograferande. När man började gräva i detta funderade klubbens medlemmar på om de tagit sig vatten över huvudet. Olle hade

Underbara bilder kanske tagna en lördagsförmiddag 1965. Som synes hade Kungsgatan mestadels gatstensbeläggning. Det nya Sparbankshuset är byggt. Det är vänstertrafik. Varuhuset EPA har funnits ett antal år. Bakom rådhuset byggs det nya biblioteket/polishuset. Det är en riktig småstadsidyll vi ser på bilderna.
Foto: Olle Englund

BAR
30 min
8 – 18
Hildings
KLÄDER
PA 8
766

Mellanbrogatan i slutet på 60-talet. Till höger ser vi Sigvards Livs och HåJis Cafeteria. Till vänster Kungsbaren, Jordbrukskassan, Riddings Kläder, frisör, Stake Foto och Centrum Kläder. Idag är detta gågatan i Åmål.
Foto: Olle Englund

I september 1970 besökte USA:s ambassadör Jerome Holland Åmål. När ambassadör Holland och hans sällskap anlände till stadshotellet där de bodde stod fotografen Henry Stake utanför med sin kamera och förevigade händelsen.
Foto: Olle Englund

Några av Olles allra bästa bilder. Som synes är det Polstjärnan i Åmåls hamn. Året är 1952. Barnen på bilderna är förmodligen släktingar till Olle.
Foto: Olle Englund

väldigt mycket kunskap om bilderna i huvudet. Viss information fanns på vissa bilder men ofta saknades det. På många diabilder är årtalet präglat i ramen vilket är till stor hjälp. Ofta går det dock att se var bilderna är tagna för den som är lite bevandrad i Åmål med omnejd. Årtal går också ganska bra att gissa sig till med ledning av det som finns på bilden.

Steg ett var att flytta allt från huset till olika ställen. Jag tog hand om alla diabilder hemma hos mig. Det rörde sig om hundratals diamagasin, pärmar, lådor och askar med en film i varje. Volymen måste ner vilket innebar att en del måste slängas. Väldigt många bilder var på blommor. En vitsippa ser ju likadan ut idag som 1960 så blombilderna fick gå. Det vi ansåg viktigast att koncentrera sig på var lokalhistoriska bilder.

Samtidigt som man började rensa diskuterades vad

POLSTJÄRNAN

Bilderna till höger är från Åmålstravet tidigt 1960-tal.
Stora bilden är från Örnäs camping 1965.
Foto: Olle Englund

allt skulle utmynna i. En utställning i konsthallen? Bra idé men efter en vecka tas den ner. En bok kanske men den idén lades också åt sidan i alla fall i ett inledningsskede. Då kom idén att göra en hemsida. Där kan alla som är intresserade se bilderna när som helst och var som helst. Hemsidan kan också växa allt eftersom fler bilder läggs in. Fokus skulle som sagt ligga på lokalhistoriska bilder. Framförallt från Åmål med omnejd. En hemsida med lokalhistoriska bilder skulle vara extra värdefull då det idag inte finns någon sida med den typen av Åmålsbilder.

Hemsidan är uppbyggd kring ett antal kategorier som exempelvis Åmåls stad, handel och landsbygd. Vissa bilder kan naturligtvis passa in under flera kategorier men det spelar inte så stor roll.

Sidan blir som ett stort smörgåsbord där man väljer

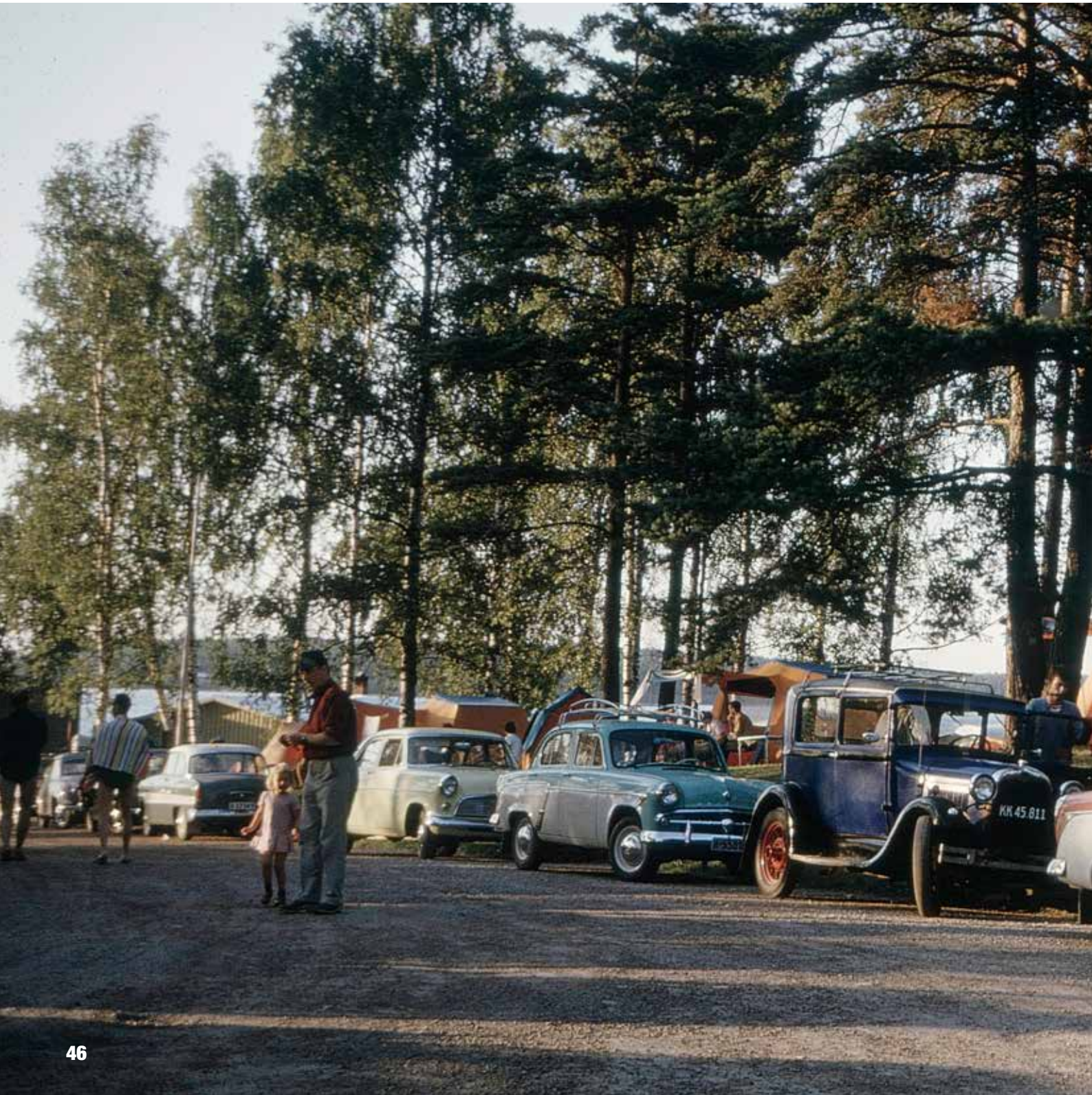

TOALETT
VATTEN
H-55852

Stora bilden är från en semester i Danmark 1959 dit paret Englund reste med sin Volvo Amazon. Ett vanligt ögonblick på en dansk gata som med tiden blivit ett fantastiskt tidsdokument. Nedan en bild som troligen är från Barnens dag 1943, samma år som Åmål fyllde 300 år. Troligtvis är det Hjeltegatan som kortegen färdas på.
Foto: Olle Englund

det som verkar intressant. Inläggen på hemsidan ligger inte i någon exakt ordning när det gäller årtal och annat. Att bygga upp sidan i ordning från säg år 1940 till år 2000 skulle ta oändligt med tid då många bilder saknar årtal och nya hela tiden dyker upp. Vill man se bilder från säg 40-talet så kan man söka och då få dessa bilder samlade.

Bilderna håller olika hög kvalitet. Viss bildbehandling har gjorts men ibland skulle detta ta alltför lång tid så på vissa bilder är det både damm, färgstick och andra skador.

Skärpan kanske inte heller är helt perfekt men bilden kan vara intressant ändå. Olle och Irenes hus vattenskadades som sagt under skyfallet i juli 2009 då även Åmåls Bluesfest i princip regnade bort. Vissa av Olles bilder blev säkert helt förstörda då medan vissa klarade sig med olika typer av vattenskador. På hemsidan finns en del bilder med olika former av skador men bilderna är ändå så pass intressanta att dom visas.

I Åmål finns i dagsläget ingen hemsida med lokalhistoriska bilder. Åmåls fotoklubb hoppas att sidan ska fylla detta tomrum och att besökarna ska upp-

BAGERI
P64005

skatta att botanisera i Olle Englunds bildskatt.

Du hittar vår hemsida på englundsfotoarkiv.se där finns det ett fint urval. Där finns också kontakt-information om du vill nås oss i Åmåls Fotoklubb med frågor eller om du kanske har information om någon av bilderna, vilka personerna är eller vad det är för händelse. Vi är tacksamma för information som gör sidan bättre

Göran Karlsson

Stora bilden, Göran Karlsson under arbete med Olle Englunds hemsida. Till höger en liten del av allt fotomaterial som fanns hemma hos Olle Englund som sedan Åmåls Fotoklubb tog hand om.
Foto: Göran Karlsson

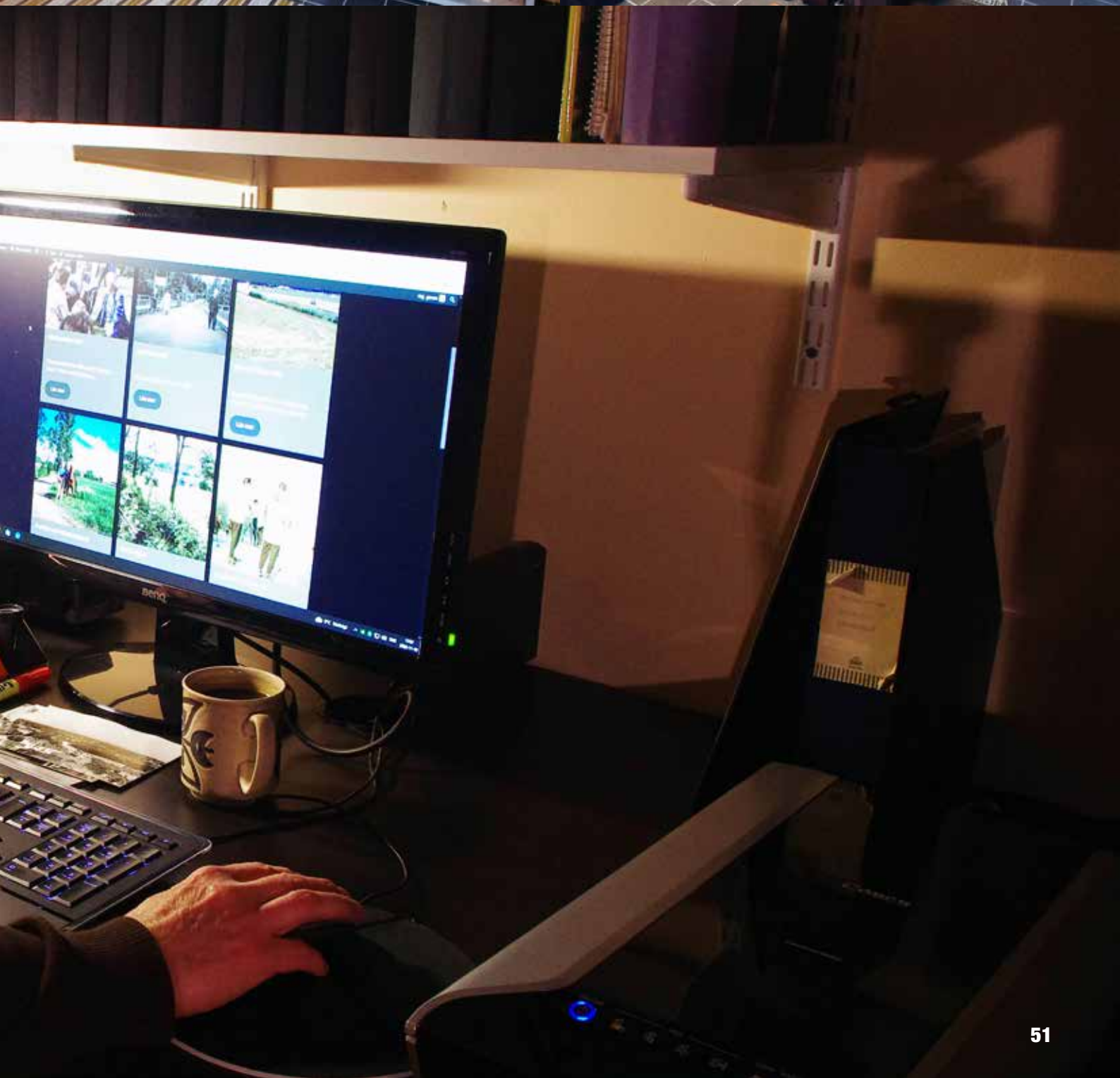

SVERIGES
KREDITBANK
SVERIGES
KREDITBANK
AMP
083

Norrmalmstorg 1973. En blå Ford Mustang har körts fram för att användas som flyktbil under gisslandramat som varade i sex dagar.
Foto: Bilsport Classic

Mustangen

från Norrmalmstorgsdramat är tillbaka efter år i glömska

Dagarna då världen följde dramat på Norrmalmstorg

Framsidan på tidningen Se i september 1973. Normalmstorgsdramat är i fokus och Mustangen som Bilsport Classic nu renoverar syns längst ned till höger på omslaget. I samma nummer berättades det också om kung Gustav VI Adolfs sista tid. **Foto: Bilsport Classic**

Många är vi nog som kommer ihåg Norrmalmstorgsdramat 1973. Bankrånaren Janne Olsson hade bestämt sig för att befria banken från en del av sina pengar, men ingenting gick riktigt som planerat.

Janne Olsson hade permission från sin anstalt när han torsdagen 23 augusti 1973 tågade in på Kreditbanken vid Norrmalmstorg i Stockholm. Med sig hade han en k-pist och dynamit. Han avlossade en salva skott inne i banken. Under det tidiga tumultet lyckades en

Mustangen som syntes på bilder över hela världen i samband med Norrmalmstorgsdramat 1973 väcks nu till liv igen av Bilsport Classic som återställer den till sitt ursprungliga skick och utseende. **Foto: Bilsport Classic**

banktjänsteman slå på larmet, så polisen var där bara några minuter senare.

Inledningsvis försökte polisen gå in i banken men Janne Olsson öppnade eld och skadade en av poliserna i handen. I samband med att polisen retirerade tog Olsson tre kvinnor som gisslan. Han krävde sedan att Clark Olofsson, som då satt fängslad, skulle föras till banken, han ville också ha tre miljoner, skottsäkra västar, hjälmar, pistoler och en motorstark flyktbil.

Polisen hämtade Clark Olofsson från fängelset i Norrköping efter att regeringen beslutat så. Han släpptes sedan in i banken och i samma veva blev även en banktjänsteman den fjärde medlemmen i gisslan.

Olsson hade begärt en fulltankad flyktbil med stark motor. Åmålssonen Kenth Svensson, en av poliserna på plats, hade en blå Ford Mustang som han erbjöd sig att låna ut. Så bilen kördes fram och ställdes på gatan utanför banken. Den var dock preparerad med en sändare och tankmätaren preparerades med hjälp av ett gummiband så att den visade full tank trots att så inte var fallet.

Nu blev det aldrig någon flykt via Mustangen. Olsson och Olofsson tog med sig gisslan in i bankvalvet där sedan två poliser lyckades smyga sig in i banken och låsa in dem.

Polisen borrade sedan ett antal hål in i valvet där bland annat en kamera fördes ned för att se vad som pågick. Tanken var att söva samtliga i valvet med gas men Olsson hade försett flera i gisslan med snaror runt halsen som skulle innebära att om de sövdes skulle de bli strypta. Men till slut lyckades polisens plan när de i ett obevakat ögonblick kunde pumpa in gas när ingen i gisslan hade en snara runt halsen.

Dramat upplöstes utan att någon ur gisslan eller de båda rånarna skadades. Dramat gav sedan upphov till namnet Stockholmssyndromet där gisslan efter ett tag tog parti för rånarna.

Efter dramat hade Kenth Svensson bilen ett tag till innan den försvann upp i landet till en ny ägare i Norrland. Den nya ägaren visste ingenting om bilens inblandning i dramat. Mustangen byggdes om för racing, sedan hamnade den i ett garage och glömdes bort.

Nu har den hamnat hos tidningen Bilsport Classic som nu håller på att restaurera den till sitt originalskick. Bilen kommer att ställas ut som en pågående renovering vid Custom Motor Show på Elmia i Jönköping under påsk. Sedan är tanken att bilen ska visas upp i färdigt originalskick vid Norrmalmstorg i sommar, 50 år efter att dramat där den kunde ha kommit att spela en huvudroll.

Tony Berg

De glömda glasplåtarna

Tidigare i år var fotoklubbens kassör i klubblokalen för att inventera material inför årsredovisningen. I en skrivbordslåda hittade han en kartong med ett antal glasplåtar.

Han blev nyfiken på vad det kunde vara för motiv på plåtarna så han tog med dom hem. Väl hemkommen lade han plåtarna i skannern och upptäckte att här fanns en bildskatt av mycket hög kvalitet.

Det visade sig vara tio Åmålsmotiv tagna omkring 1935. Bilderna var skarpa och vältagna. Efter lite efterforskning kom det fram att en fotoklubbsmedlem hade fått kartongen med plåtarna av en arbetskamrat på jobbet på SJ-verkstaden för många år sedan.

Han hade sedan lagt dom i en skrivbordslåda i klubblokalen och där blev dom liggande tills nyligen. Vem som tagit bilderna är än så länge okänt men kanske kommer den informationen fram nu. Så nu har vi alltså nöjet att här visa tio Åmålsmotiv från omkring år 1935.

Göran Karlsson

Åmålsån fotograferad från bron på Nybrogatan.

Åmålsån slingrar sig sakta fram genom Plantaget.

Vågmästargården och Dahlgrensgården i Plantaget.

Badhuset på Norra Långgatan.

Kyrkogården med omgivningar fotograferad från kyrktornet.

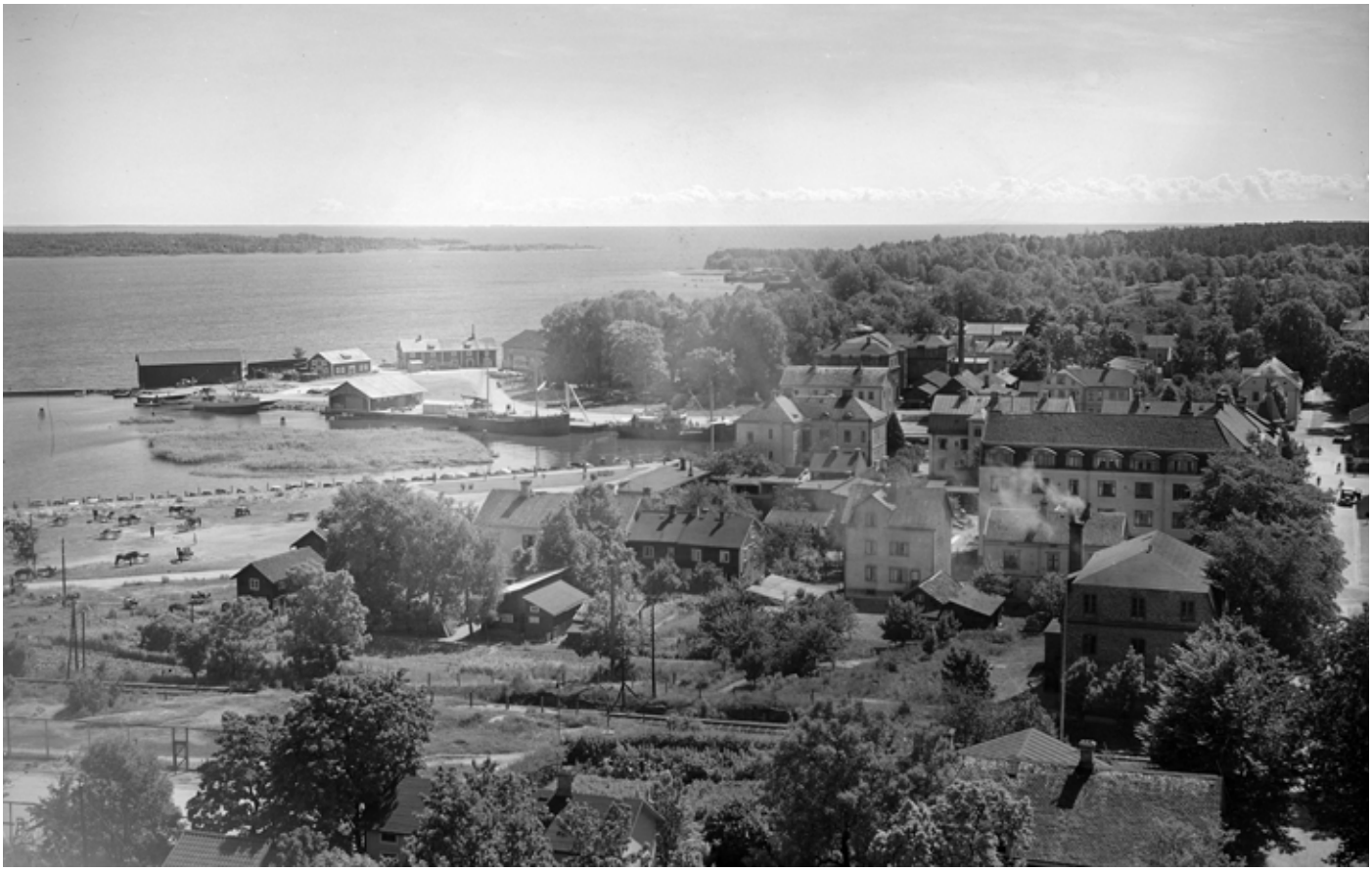

Hamnen fotograferad från kyrktornet, mycket har hänt sedan dess.

Karlstadsvägen fotograferad från kyrktornet med gamla Åmålsgården till höger.

Torghandeln var mycket livligare förr i tiden.

Många planteringar och mycket grönt var det i Plantaget.

Torggatan ser i mångt och mycket likadan ut idag, om man bortser från beläggningen på vägen och några rabatter.

För många år sedan köpte och renoverade Anders Nilsson en Triumph Trophy som han sedan sålde. För ett tag sedan dök den upp i Anders garage igen. **Foto: Anders Nilsson**

Motorcykeln som återvände

För ett tag sedan ringde Rune på MC-tekno och berättade att en Triumph Trophy som jag renoverat för en massa år sedan skulle säljas. Detta var riktigt intressant och nu rullade det upp en kul historia. Men jag kanske skulle börja berätta om min resa med hojen från start:

Det hela började med att Jag och Jan Bissmark var och körde Kungsrallyt. Gubben vi bodde hos hade en Triumph Trophy i tusen bitar som skulle säljas. Jag såg direkt att varenda skruv fanns med och hastighetsmätaren stod på 126 mil. Så då förstår ni redan nu hur det gick.

Sagt och gjort så åkte Jag och Jan Bissmark ned redan veckan efter. Efter att ha övernattat i släpkärran var vi tidigt på plats och lastade hojen. När vi kom till Åmål orkade vi inte hålla oss längre, så på ett bord vid marinan mitt i Åmål dukade vi upp hela högen

Anders har precis köpt sig en Triumph Trophy i behov av en hel renovering. Här är motorcykeln lastad på kärran, dags att åka hem till Arvika.
Foto: Jan Bissmark

Det var en bit att åka när Anders Nilsson och Jan Bissmark hämtade motorcykeln. Släpkärran fick även fungera som sovplats på vägen ned, spartanskt men fullt tillräckligt. **Foto: Anders Nilsson**

med delar och analyserade varenda skruv och mutter. Undrar vad de förbipasserande tänkte?

Sedan följde renovering och jag kunde bland annat eloxera och återanvända samtliga skruvar förutom några skärmskruvar, snacka om pilljobb att putsa varenda skruvskalle. Alla kullager bytte jag då det blir spaltrost mellan kulor och lagerbanor när det står still så många år. Aregarn var självklara valet för att få lack på objektet. Han var kanske inte så glad på mig när jag ville ha skärmarna lika blanka både på in och utsidan, men titta på den nu vad bra det ser ut.

När renoveringen var klar följde några år då den fick bekänna färg på rallyn och nöjesturer utan minsta problem. Sen bar det till att jag skulle åka Gunnarskogsrallyt. Precis när jag skulle upp till start kommer det en kvinna och tycker hojen var fin och frågar om den var till salu. Lite förvånad säger jag:

– Den kan nog vara det.

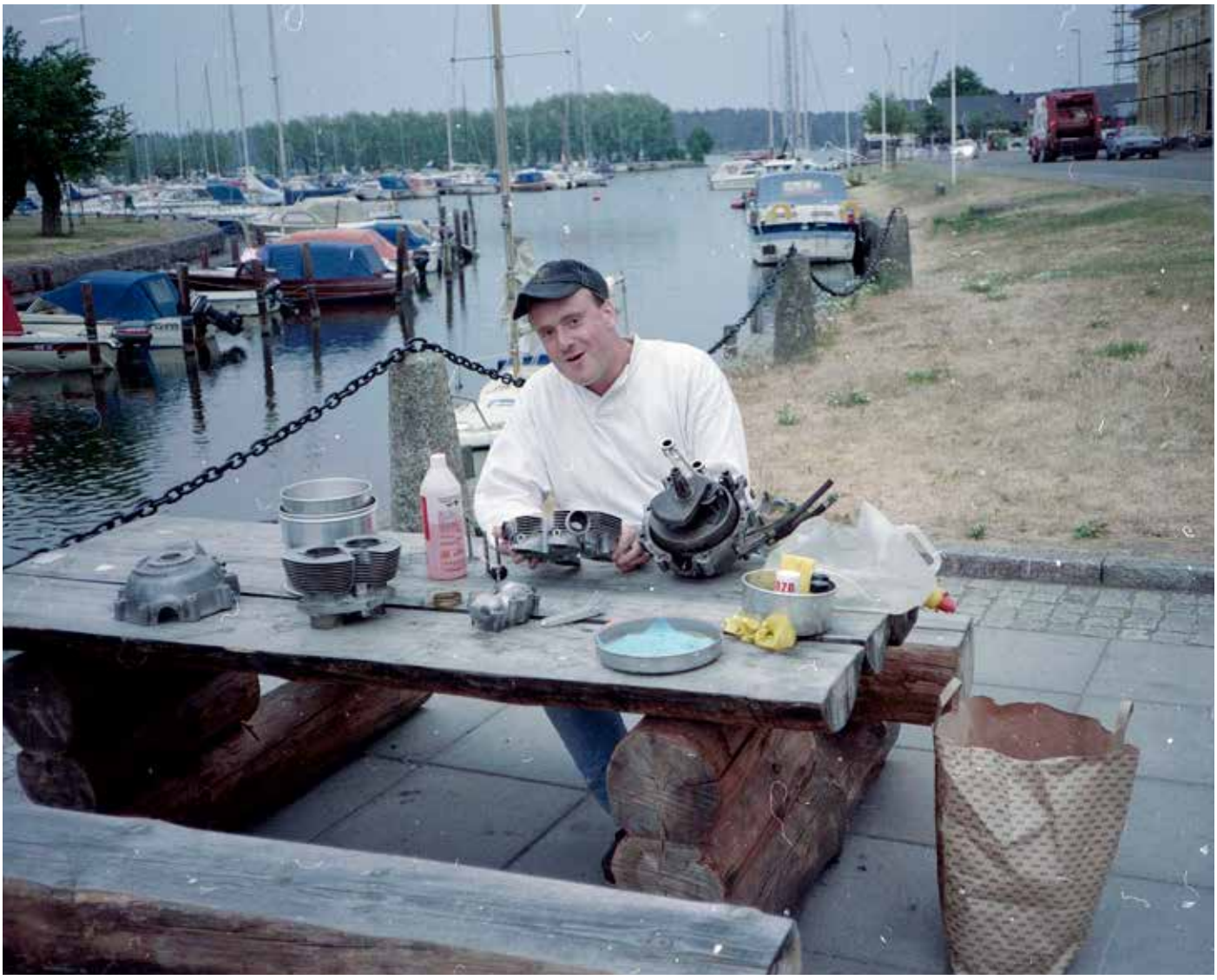

Som barn på julafton. Anders och Jan klarade sig inte ända hem efter att ha köpt Triumphen. När de kom till Åmål stannade de vid Fisketorget och plockade fram motorn som var i delar för att kolla skicket och rengöra lite. **Foto: Anders Nilsson**

Lika förvånad säger hon:

– Ska du verkligen det?

Då slinker det ur mig:

– Den fungerar så bra att det börjar bli tråkigt.

Då vänder hon sig om mot sin man som står längre bort och ropar:

– Den var ju till salu!

Mannen kommer fram till mig och frågar vad jag vill ha för den och jag ger honom ett pris, han tänker max en sekund och säger:

– Jag tar den!

Lite överrumplad säger jag

– Men jag ska ju starta rallyt nu.

Mannen funderar några sekunder igen och säger:

– OK, men då får du köra hem den till Skåre nästa vecka.

Sagt och gjort så hamnade den i Skåre. Sen gick åren och på 6 juni i Värmskog får jag se honom och

Efter att Rune på MC-Tekno köpt den gamla Triumphen som Anders en gång renoverade hamnade den åter hemma hos Anders Nilsson för en genomgång, Skicket på motoecykeln var lika bra som när Anders sålde den.. **Foto: Anders Nilsson**

cykeln var i lika fint skick. Jag hade gått och varit lite småsugen på en Triumph igen, så jag sa till honom att han kunde tänka på mig om den skulle säljas.

Sen gick åren igen och nu ringer Rune och berättar att mannen avlidit och cykeln skulle säljas. Och hör och häpna så hade mannen berättat för sina barn att jag var intresserad av den.

Nu var det ju så att jag gått och köpt mig en annan Trophy, så det var inte riktigt lika aktuellt att ha två likadana. Rune sa att om jag inte köper den så vill han köpa den och ha i butiken på GMC tillsammans med de nya Trajorna. Då kändes det lättare att säga nej när jag visste att den skulle hamna till allmän beskådan i butiken. Efter några dagar ringer Rune igen och berättar att han köpt den. Samtidigt undrar han om jag och David vill serva den så den blir i perfekt

Rune på MC-Tekno med Triumphen som Anders en gång köpte och renoverade. Framöver kommer den att finnas utställd i GMC:s butik.
Foto: Anders Nilsson

ordning att bara kicka igång och åka med. Det var ett lätt beslut att ställa upp och hjälpa till när man skulle få greja med sin gamla hoj igen. En inventering gjordes och lite servicedelar köptes hem från England. När delarna var på plats så fick hojen komma tillbaka till garaget och min MC-lyft igen.

Nu kunde jag konstatera att den efter alla år var lika fin som när jag sålde den. Inte en enda liten repa någonstans, han hade i alla fall kört över 2 000 mil med den. Nu är hojen grundligt servad och genomgången, så nu hoppas jag att den inte bara får stå och glänsa i butiken för de tål faktiskt att köras många härliga mil. (Sa jag att den startade på första kicken efter att ha stått oanvänd i fem år)

Anders Nilsson

2 blir 1
och breddar sitt koncept

Biltidningarna Wheels Magazine och Power Magazine och blir Wheels Magazine med Power. Att slå ihop tidningarna är säkert en bra idé men det nya namnet känns inte helt klockrent. Nytt är också att Story House Egmont, som står bakom båda tidningarna och den nya fusionen, även kommer att starta en webbshop samt en Youtubekanal kallad Motor Mania Garage.

Tidningsbranschen blir allt tuffare och många är de tidningar och magasin som försvunnit eller kämpar för sin överlevnad. Specialtidningar som Wheels Magazine och Power Magazine har ändå en ganska solid läsekrets men tidningarnas ägare inser ändå värdet av samverkan.

Den nya tidningen som blir resultatet av sammanslagningen kommer att ges ut tolv gånger om året, den blir tjockare och kommer att få ett bredare redaktionellt innehåll för alla älskare av den amerikanska motorkulturen. Håkan Johansson och Billy Söderin är idag chefredaktörer för de båda tidningarna och de kommer att jobba vidare tillsammans med det nya magasinet.

De båda tidningarna startades under andra halvan av 1970-talet. Power Magazine såg dagens ljus 1976 och Wheels Magazine dök upp året efter. Båda tidningarna har hela tiden riktat sig till mc- och bilentusiaster med amerikanska fordon som gemensamt intresse.

Båda magasinen har varit oaser att ösa kunskap och inspiration ur i snart 50 år. Flera fantastiska projektbyggen har också producerats genom åren.

Magasinens redaktioner har också varit flitiga gäster på bilmässor och andra motorrelaterade tillställningar

Håkan JOhansson, chefredaktör för Wheels Magazine kommer att leda den nya tidningen tillsammans med Power Magazines motsvarighets, Billy Söderin. **Foto: Egmont**

under en rad år, och så kommer det att fortsätta även i det nya magasinet.

Det nya magasinet lanserades för några veckor sedan på Wheels Winterkryssing. I samband med sammanslagning startas också en ny Youtubekanal med namnet Motor Mania Garage som även den kommer att fyllas med material av den gemensamma

redaktionen. Youtube-kanalen Motor Mania Garage börjar sändas om ungefär en månad. Programledare på kanalen blir de båda chefredaktörerna Håkan Johansson och Billy Söderin.

Innehållet på kanalen kommer att ha intresset för amerikansk motorkultur som den röda tråden och det kommer att blandas reportage, livesändningar, utbildningar och även kortare inslag med teknik- och problemlösningstips.

– Wheels Magazine och Power Magazine tillsammans representerar drygt 80 års samlat kunnande och erfarenheter. Det kommer att märkas i Motor Manias innehåll! Vi ska ge oss i kast med projekt i alla storlekar, här vankas totalrenoveringar och bilbyggen från grunden. Vi ska också hälsa på hos yrkesverksamma i vår hobby, glänta på dörrar och visa vad de pysslar med. Vi vill också att tittarna ska kunna deltaga aktivt, närmast i realtid, med kommenterar och annat, säger Powers chefredaktör Billy Söderin.

– Dessutom kommer vi kunna erbjuda våra annonsörer som tidigare bara synts i en kanal, inte mindre än tre vägar att synas – tidningen, filmer och våra SoMe kanaler. Det här är ett stort steg framåt för både oss på redaktionen på Wheels och Power, men framför allt för alla våra trogna läsare, flikar Wheels chefredaktör Håkan Johansson in.

Nytt blir också att det nya magasinet och plattformen även kommer att ha en webbshop, en shop som även flyttar ut till besökare vid bilträffar, mässor och liknande. Här kommer det att finnas profilprodukter för det nya magasinet.

– Vi har identifierat ett stort intresse för merchandise under dessa event där vi bland annat erbjuder t-shirts och kepsar till besökarna. Därför lanserar vi även en webbshop så att våra kunder, året om, enkelt kan beställa hem Power-, Wheels- och Motor Mania Garage-produkter, säger Estelle Ejdeholm på Egmont förlag.

Tony Berg

Asterix

Lever vidare med ny manusförfattare

En av världens mest kända seriefigurer, Asterix, som skapades av René Goscinny och Alberto Uderzo. Första gången Asterix presenterades för omvärlden var det första numret av den franska tidningen Pilote 29 oktober 1959. I höst kommer album nummer 40 tecknat av Didier Conrad och med manus av Fabcaro.

Idag är vi framme vid seriemagasin nummer 40, inte illa. René Goscinny var manusförfattare och Alberto Uderzo tecknare. De båda jobbade tillsammans fram till Goscinnys död 1977. Därefter tog Uderzo över även manusförfattandet. Det fortsatte han med fram till 2013 då han släppte över sin skapelse till tecknaren Didier Conrad och manusförfattaren Jean-Yves Ferri. Till det 40e numret är det åter dags för en ny manusförfattare då det är Fabcaro som skapat berättelsen.

Asterix, som inledningsvis starades Astérix, handlar om gallernas kamp mot romarriket runt 50 år före kristus. Goscinny och Uderzo ville skapa en tecknad serie som skulle vara underhållande och samtidigt lyfta fram deras versioner av gallernas heroiska kamp mot romarna. I böckerna är nästan hela Gallien ockuperat av romarna, det är bara en liten by som lyckas stå emot den mäktiga stormakten. Romarna har sedan länge omringat den lilla byn med sina läger och försöker gång på gång att kuva gallerna, och misslyckas lika ofta.

Jag uppskattade serien som barn, men faktum är att den ger lika mycket glädje när man läser den som vuxen. Anledningen är alla de historiska referenser som finns med i böckerna. Vissa korrekta andra lite justerade för att passa manuset i boken ifråga.

Genom åren har också en rad kända historia och moderna personer avbildats i böckerna. Många av dem franska och helt okända för mig, men även andra seriefigurer som Dupontarna från Tintin-böckera har gjort gästspel och The Beatles, för att nämna några. I den allra första seriestrippen i Pilote var den verklige galliske hövdingen Vercingetorix avbildad.

Det spelar ingen roll hur stora trupper Julius Caesar skickar från de omkringliggande romerska lägren baborum, Laudanum, Lillbonum och Aquarium så lyckas hans soldater inte kuva gallerna. Anledningen är en hemlig trolldryck som byns druid Miraculix skapat och som ger alla som dricker den en övermänsklig kraft för en stund, vilket gör att gallerna kan stå emot de romerska attackerna.

Livet i den galliska är sig för det mesta likt. Det jagas och öst vildsvin i parti och minut. Smeden Smidefix och fiskhandlaren Crabbofix och ständigt i luven på varandra. Smidefix är dessutom ständigt ovän med byns bard, Troubadix, och den äldste invånaren, Senilix. Hövding är Majestix och seriens två huvudfigurer är Asterix och Obelix.

Asterix är en liten galler med en skarp hjärna som med hjälp av den och trolldrycken klarar de flesta utmaningar han ställs inför. Hans ständige följeslagare, Obelix, råkade ramla i trolldrycken när han var lite och besitter efter det otroliga krafter och behöver eller får aldrig dricka av trolldrycken.

Lugnet i byn avbryts dock ganska snart av en attack från romarna eller ett rop på hjälp från vänner någon annanstans som behöver stöd i sin kamp mot romarna.

Under sina äventyr stöter de på hårdföra vikingar, artiga britter, Kleopatra, goter, korsikaner och många fler.

Våren 2021 släppte album nummer 39, ”Asterix och Gripen” och i höst är det dags för nummer 40, ett album som fortfarande inte fått något namn. Didier Conrad fortsätter att teckna Asterix men denna gång har han en ny samarbetspartner som manusförfattare. Det är Fabcaro, som egentligen heter Fabrice Caro. Det är en riktigt mångsysslare och en man med många talanger.

Han har kandidatexamens båda i vetenskap och fysik, är designer, manusförfattare och musiker. Han har skrivit manus till en rad franska serier däribland ” Zaï zaï zaï zaï” som hyllats stort i hemlandet. Fabcaro är också en hängiven musiker, låtskrivare och sångare och ha även hunnit med ett par soloalbum, men nu är det Asterix som gäller den närmaste tiden.

Asterix är en av de mest inkomstbringande och populära tecknade serierna i världen. Många av de som växte upp med dess galler läser idag böckerna för sina barn och barnbarn.

Tony Berg

Asterix album: 1. Asterix och hans tappra galler, 2. Asterix och Kleopatra, 3. Asterix och vikingarna, 4. Asterix och tvekampen, 5. Asterix och britterna, 6. Asterix drar i fält, 7. Romarnas skräck, 8. Asterix på olympiaden, 9. Asterix och Goterna, 10. Asterix och guldskäran, 11. Asterix som gladiator, 12. Gallien runt, 13. Asterix och skatten, 14. Asterix i Spanien, 15. Asterix och tvedräkten, 16. Asterix i alperna, 17. Asterix och gudarnas hemvist, 18. Caesars lagerkrans, 19. Asterix och spåmannen, 20. Asterix på Korsika, 21. Caesars gåva, 22. Resan över Atlanten, 23. Obelix och co., 24. Asterix i Belgien, 25. Det stora bygrälet, 26. Asterix på irrvägar, 27. Asterix & son, 28. Asterix i Indien, 29. Rosen och svärdet, 30. Asterix på galejan, 31. Asterix och Latraviata, 32. Asterix åter till Gallien, 33. Himlen faller ned över hans huvud, 34. Asterix & Obelix födelsedag, 35. Asterix hos Pikterna, 36. Caesars papyrus, 37. Asterix och det stora loppet, 38. Vercingetorix dotter, 39. Asterix och gripen, 40. Tba

Bilden föreställer troligtvis en av den norsk-amerikanske flygaren och polarforskaren Bernt Balchens polarhundar.
Foto: Tekniska Museet

Tekniska museet gör tusentals bilder tillgängliga för allmänheten

Fred Goldbergs fantastiska samling av tusentals glasnegativ och foton från de första polar-expeditionerna under tidigt 1900-tal donerades till Tekniska Museet 2017. Det är en unik samling som saknar motstycke i världen med bilder av bland andra Otto Nordenskjöld.

Museets personal har gjort ett stort arbete med att registrera, digitalisera och se till att allt bildmaterial är sök-bart. Nu görs bildskatten sökbar och tillgänglig för allmänheten på Digitalt museum och Wikimedia Commons med licens för helt fritt användande, även det är ganska unikt.

Mycket av materialet kommer från Otto Nordenskjölds forskningsresor till Antarktis 1901-1903 och även en expedition till Arktis, som tidigare inte varit lika känd som hans resor till Antarktis, det kommer troligtvis att ändras nu. Det är en fantastisk bildskatt som nu blivit tillgänglig.

Resan till Arktis kallades för Amdrupexpeditionen och på den resan dokumenterade Nordenskjöld platser som Sisimut, Sarfannguag och Spetsbergen.

I dokumentationen och bilderna finns skildringar av både de som bodde på dessa avlägsna platser samt det fantastiska djurlivet. Det är allt från karga bergslandskap och stenbrott till vidsträckta hav, isberg och säljägare.

Fred Goldberg, som gick bort 2016 70 år gammal, intresserade sig tidigt för posthanteringen i polar-trakterna och började även samla frimärken åp samma tema. 1966 fick han chansen att delta påStockholms universitets Svalbardsexpedition som leddes av Valter Skytt.

Goldberg som var civilingenjör, teknologie doktor och docent vid institutet för svetsteknologi blev en alltmer hängiven samlare av polar-relaterat material. På senare år var han även engagerad i den klimat-skeptiska rörelsen.

Hans samling gjordes tillgänglig för allmänheten 12 januari. Arkiv-förteckningen finns att ta del av på KlaraWebb.

Tekniska museet jobbar för att öka allmänhetens och mer specifikt ung-domars intresse för naturvetenskap och teknik med sikte på innovation och entreprenörskap för en hållbar framtid.

Tekniska museet har också i upp-drag att vårda och förvalta Sveriges industriella och tekniska kulturarv.

Tony Berg

En pingvin fångad på bild under undsättningsexpeditionen med fartyget Uruguay 1903.
Foto: Tekniska Museet

Övre bilden är ett fotografi från expedition till Peru 1920. Motiv av två kvinnor och en liten flicka framför ett hus med halmtak. Nedre bilden är från den svenska undsättningsexpeditionen 1928. Svenska officerare ombord på fartyget Quest som förbereder undsättningen av Nobile.

Foto: Tekniska Museet

Bild från en expedition till Grönland. Fartyget på bilden som är omgivet av is är Antarctic som vid denna tid ägdes av dansken Georg Carl Amdrup. Antarctic såldes 1900 till Otto Nordenskjöld.
Foto: Tekniska Museet

Straffe Hendrik Heritage på Systembolaget

Det händer att det dyker upp små spännande upplagor av olika drycker på Systembolaget. Nyligen lanserades en starkt begränsad upplaga av Brouwerij De Halve Maans flaggskepp Straffe Hendrik Heritage av årgång 2021.

Brouwerij De Halve Maans bryggeri har flera spännande öl att ta del av. Nya Straffe Hendrik Heritage bygger till stor del på bryggeriets Straffe Hendrik Quadrupel. Det är ett mörkt och kraftigt öl med en alkoholhalt på hela elva procent. Ölet är fyllt med smaker som choklad, lakrits, sirapslimpa, tobak och torkad frukt. Initialt låter det som en udda och kanske inte helt lockande kombination, men enligt de som förstår sig på detta ska det vara en fullträff.

Denna öl har fått vila i tolv månader på en blandning av fat från Bordeaux, Cognac, Armagnac, Calvados och även ny ek från Frankrike.

Faten har legat i bryggeriets gamla källarvalv för att sedan lanseras i slutet av varje år på den belgiska ölmässan i Gent. Just kombinationen av den smakrika ölbasen tunnorna med tidigare smaker gör att ölen lämpar sig mycket väl för lagring. Allra bäst blir ölen i Bourdeaux-faten som i sig ger ölen en djupare smak. Straffe Hendrik Heritage lämpar sig mycket väl för lagring och den som vill kan fortsätta att lagra ölen även efter att den tappats på flaska.

Namnet Straffe Hendrik kommer från början från Leon Maes, mer känd som Henri den första. Hans familj köpte bryggeriet De Halve Man 1856 och sedan dess har sex generationer av släkten Maes drivit bryggeriet. 1981 skapades varumärket Straffe Hendrik av Henri den fjärde och hans dotter Veronica Maes.

Straffe Hendrik skapades som en hyllning till familjens föregående generationer och deras hängivna arbete med bryggeriet. Straffe Hendrik Quadrupel föddes 2010 och samma år lades ölen på fat för att lagras och mogna. Det påföljande året presenterades Straffe Hendrik Heritage och sedan har det rullat på.

Den nya upplagan är den tredje som lanserats hos Systembolaget. Upplagan är starkt limiterad till endast 900 flaskor. Att det lagts mycket möda på ölen märks inte minst genom paketeringen där flaskan ligger i en trälåda som utsmyckats med bryggeriets emblem.

De tidigare upplagorna har snabbt blivit samlarobjekt bland ölälskare och framförallt alla älskare av belgisk öl. De allra flesta köper ölen för att själva fortsätta att låta den förbli lagrad. Ölen tål utan problem att lagras upp till tio år och blir bättre och smakrikare för varje år.

Tony Berg

Antal: 900 flaskor
Pris: 219 kr
Storlek: 750 ml
Alkoholhalt: 11%
Artikelnummer: 10357 på Systembolaget

Foto: Brouwerij De Halve Maans

Foto: Dirk van den Heuvel

Amerikanskt toppnamn på Åmåls Bluesfest

WALTER TROUT

I år kan Åmåls Bluesfest presentera ett riktigt bra dragplåster i form av den amerikanske gitarristen och sångaren Walter Trout. Under många år spelade han med många blueslegendarer innan han 1989 startade han sitt eget Walter Trout Band.

Walter Trout har haft en brokig väg fram till dagens framgångar. Han levde verkligen rock- och bluesmyten under många år. Eviga turnéer, party och ett allmänt hårt liv. Som musiker åt legendarer som John Lee Hooker, Big Mama Thornton, Percy Mayfield, Joe Tex, Canned Heat och slutligen John Mayall's Bluesbreakers innan han blev soloartist.

Men redan innan det hade han en tuff uppväxt i New Jersey där han hade en milt sagt instabil styvfar som tidigare hade varit krigsfånge och utsatts för tortyr och andra grymheter. Men Walter Trout tog sig igenom det, och hittade sin plats inom musiken, även om den vägen som sagt varit tuff den också.

Under åren i John Mayalls band var det nära att det tog slut för Walter Trout. Han föll allt djupare ned i en spiral av alkohol och droger. Det som enligt honom själv räddade honom var ett möte med Carlos Santana efter en spelning.

Som soloartist hade han först stor framgång i Europa och inte minst i Skandinavien där han drog stor publik. Hans debutalbum från 1989, "Life in the jungle" hyllades av The Times som det bästa bluesrock-albumet genom tiderna, ingen dålig start. De två första albumen såldes i ett par hundratusen exemplar, inte illa för en debutant.

Det skulle dock dröja fram till 1998 innan han fick någon egentlig framgång i sitt hemland. Han döpte om bandet till Walter Trout & The Free Radicals och släppte sitt första album i USA som fick titeln "Walter Trout". Det albumet innehöll samma låtar som "Positively Beale St." Som gavs ut i Europa året före.

Det öppnade marken för hemlandet för Walter Trout som därefter turnerat flitigt båda hemma i USA och Europa där han även bodde i Danmark med sin familj under en period.

Sommaren 2013 var det nära att det tog helt stopp för Walter Trout. Läkarna upptäckte att hans lever gjort sitt och det var så illa att han hade 90 dagar på sig för att få till en transplantation. Han fru, Marie Brændgård, lyckades samla in de pengar som behövdes för en operation, med stor hjälp av Trouts trogna fans.

Efter operationen tillbringade han åtta månader på sjukhus och fick flera bakslag under perioden vilket innebar att han tappade talet, förmågan att spela gitarr och under en period kände han heller inte igen sin familj. Den långa tiden till sängs gjorde också att benen blev allt klenare. Han fick lära sig prata och gå igen, minnet kom tillbaka allt eftersom. Därefter tillbringade han åtta timmar om dagen under ett års tid för att lära sig spela gitarr igen, vilken kämpe.

Mycket av detta finns återberättat i låtarna på hans album "Battle scart" från 2015. De senaste åren har Walter Trout blivit ett av de riktigt stora namn inom dagens blues. Han turnerar flitigt i Europa och USA, dyker ofta upp på framsidan av stors blues- och gitarrmagasin.

Efter sin kamp med levertransplantationen har han blivit ambassadör för "The British Liver Trust", samt "Donate life Nebraska" och "The Danish Liver Foundation" samt "Organdonation – Ja tak".

– Jag är fortfarande här tack vare att någon donerade sin lever, säger Walter Trout.

Genom åren har ha fått mottaga fyra Blues Music Awards, tidigare W. C. Handy Awards, som varje år delas ut av The Blues Foundation. 2016 fick han pris för årets sång med "Gonna live again" samt årets album för "Battle scars". Två år senare var det dags för årets album igen med "We're all in this together". 2021 fick hanteringen pris för årets sång. Låten var "All out of tears" som han skrivit tillsammans med sin fru Marie Trout och Teeny Tucker.

2015 fick han mottaga pris som årets gitarrist vid European guitar awards och under tre år 2013-2015 utsågs han till bästa utländske artist vid British Blues Awards. Det är bara en bråkdel av alla de priser och utmärkelser han fått mottaga genom åren.

I juli spelar han med sitt band på Åmåls Bluesfest.

Tony Berg

NIKKI HILL

I Sverige har vi musikskolan som hjälpt till att leda in många ungdomar på en bana inom musiken. I USA börjar många ungdomar med att sjunga gospel i kyrkan. Det gjorde Nikki Hill också. Där fyller kyrkan en viktig roll för ungdomar som vill sjunga och spela. Hon har sedan gått vidare och skapat en fantastisk egen mix av en mängd stilar. I julli är hon åter med på Åmåls Bluesfest.

När hon växte upp i Durham i norra North Carolina sjöng hon gospel i kyrkokören. Hemma lyssnades det mycket på r&b, soul och hiphop. Med tiden väcktes också intresset för

Rock'n roll, roots, blues och garagerock.

Med åren har vyerna och intrycken vidgats än mer. Hon har bott i städer som St. Louis i Missouri och New Orleans i Louisiana som båda ligger vid den berömda Mississippifloden. Numer bor Nikki i Nashville, Tennesse, med maken Matt som är gitarrist i bandet.

Alla dessa influenser har Nikki Hill vävt samman till något eget med beröringspunkter i samtliga stilar ovan. Blandningen är perfekt för henne och bandet. När Nikki Hill står på scenen med sitt band är det ren energi som strömmar utmätt publiken.

Nikki Hill gästade Åmåls Bluesfest 2014 och det var många i publiken som var saliga efter bandets framträdande. Musiken är medryckande och ofta tempostark på något helt självklart sätt.

Hon och bandet är inte allt för frekventa i studion vilket är synd. Flera av albumen som släppts är mycket bra, men det är ändå på scenen Nikki Hill Band är som allra bäst. Räkna med en timmes ren energi som understundom är rent euforisk.

Nikki Hill och hennes band jämförs ofta med AC/DC i form av vad de ger publiken under en konsert. Det är tryck från början till slut. Det är kanske det som är anledningen till att jag fortfarande minns hur mycket jag uppskattade bandets förra besök på Åmåls Bluesfest. Bra musik, stor spelglädje och skön attityd. Ett recept på en lysande konsert.

Med sig har hon som tidigare maken Matt Hill på gitarr. I övrigt består bandet av Laura Chavez, gitarr, Nick Gaitan, bas, och Marty Dodson på trummor.

Nikki Hill Band är definitivt något som inte bör missas under sommarens bluesfest i Åmål, du skulle inte förlåta dig själv.

Tony Berg

Foto: Leslie Campbell

Ebba Bergkvist.
Foto: Rita Nordström

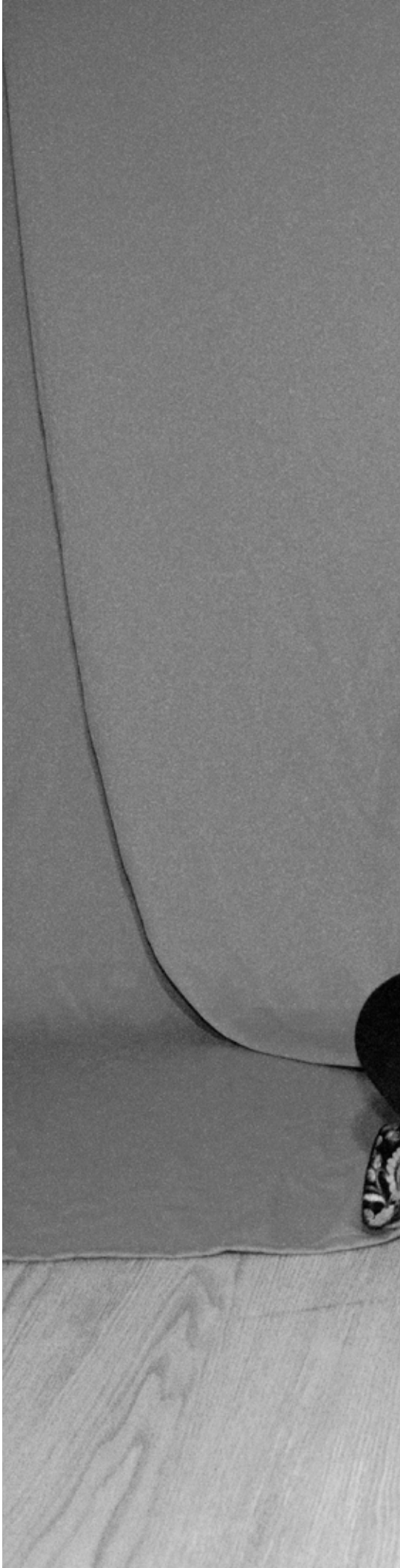

EBBA BERGKVIST

Från School of Blues till Åmåls Bluesfest

Sök, tveka inte! Så säger Ebba Bergkvist, en av eleverna på School of Blues 2022.

Ebba var en av 11 elever som deltog i School of Blues 2022. Som ”rektor” är jag otroligt glad och stolt över att Ebba tillsammans med sitt band ”The Flat Tire Band”, kommer att öppna Åmåls Bluesfest 2023 i Kulturmagasinet torsdag 6 juli.

Nu får även ni läsare av Baretta Magazine en möjlighet att lära känna Ebba lite närmare.

Vem är Ebba Bergkvist?

– Jag är 24 år, född och uppvuxen i Stockholm men med rötter från Piteå i Norrbotten. Direkt efter gymnasiet åkte jag upp till tidigare nämnda stad och pluggade två år med musikproduktion på Framnäs folkhögskola, där jag även träffade mitt band och spelade in min första ep Jag är numera tillbaka i Stockholm och pluggar på sidan av till matte- och fysiklärare.

När kände du att det var musik du ville hålla på med?

– Jag har hela mitt liv varit intresserad av det kreativa, vissa dagar skulle jag bli författare när jag blev stor, och vissa dagar skulle jag bli konstnär. Men som tioåring började jag ta gitarrlektioner på kulturskolan i Stockholm, och jag kände direkt att det här är mitt instrument. Idag ser jag nog mer låtskrivande som mitt huvudinstrument, men musikintresset började absolut med gitarren. Jag började skriva egen musik och försökte spela så mycket jag kunde. När jag var 14 år började jag köra covergigs med en kompis på olika pubar eller på gatan i Gamla Stan, och jag var med i ett gymnasieindieband i några år innan jag tillslut valde att faktiskt plugga musik efter gymnasiet.

Var det någon speciell musik eller artist som inspirerade dig i början av ditt intresse för musik?

– Av någon anledning spelade min gitarrlärare nästan uteslutande amerikanska fingerpickinglåtar med mig, så det kombinerat med Iron Maiden, som jag upptäckte från Guitar Hero, tv-spelet som var superstort när jag var ung, vilket gjorde att jag började lyssna mycket på blues och rock. Men den största influensen var min stora idol Taylor Swift. Tack vare att hon skrev sin första låt när hon var 13, jag vet inte om det stämmer men det var vad jag då hade hört, skulle jag som nästan 13-åring absolut vara bättre än henne och skriva min första låt medan jag fortfarande var 12! Men hon fick mig inte bara att vilja skriva egen musik, utan genom att spela alla hennes låtar om och om igen lärde jag mig ackordgrupperna, melodispråk, textuppbyggnad och ja, en massa.

Har du någon favoritartist inom blusen? Inom någon annan genre?

– När det gäller blues älskar jag gammal delta, typ Robert Johnson, Rev. Gary Davis, Lightnin’ Hopkins bland andra och i övrigt har det blivit mycket Little Feat, Creedence och Linda Ronstadt på sistone. Men när det gäller min egen musik är jag är nog allra mest influerad av band som Rival Sons och Led Zeppelin.

Ebba Bergkvist skriver musik på en altan i Nashville.
Foto: Ebba Bergkvist

Vilket är ditt bästa musikminne?

– Förutom förra årets School of Blues, så fick jag möjligheten att åka på en låtskrivarcamp i Nashville 2019. Under en dryg vecka med utvecklingsbolaget BD Pop i Norrbotten fick jag vara med och skriva country med en massa lokala låtskrivare, vilket var en superspännande upplevelse. Jag som älskar country tyckte det var superhärligt att få åka till dess huvudstad, och jag lärde mig otroligt mycket.

Finns det någon genre som du aldrig skulle ge dig på?

– Metal...

Hur fick du reda på School of Blues och hur kom det sig att du sökte till School of Blues 2022?

– Ida Bang, som är sångerska i Ida Bang & The Blue Tears, skrev till mig och berättade om School of Blues och sålde in det så bra! Jag visste ju om festivalen sedan innan, och genom att åka på School of Blues kände jag att jag skulle få den ultimata upplevelsen, men det kändes också superkul att bara få grotta in sig i blues i några dagar. Sen gav det ju stora möjligheter att networka lite, vilket bevisligen gav resultat!

Vad var bäst med skolan?

– Förutom rektorn så var det var hela stämningen som var så bra tack vare alla som deltog. Sen var upplägget så härligt, vi hade workshops och så jammade vi. Hur ofta får man möjlighet att bara jamma blues med en massa andra i två dagar? Vi fick också möjlighet att få lyssna på två artister som berättade om sina liv som bluesartister och inte vilka som helst nämligen Lil' Jimmy Reed och Sofie Reed. Det hela avslutades med en otroligt rolig och uppskattad jamsession med Lil´Jimmy Reed.

Du fick ju möjlighet att gå upp på jamscenen nere vid bluesterminalen på fredag tillsammans med fem andra elever. Hur var det? Kan ju säga att jag, Ida, Lisa och Fredrik nöjt och grät av stolthet och glädje över att ni vågade ta scenen ensamma inför en så stor publik.

– Jag gick upp själv först och sjöng lite, sen direkt efter det jammade vi som varit med i School of Blues. Jag har aldrig varit med på ett bluesjam förut så det var lite läskigt, men det gick ju bra, bandet och publiken var väldigt snälla. Att spela med School of Blues-gänget var superkul men lite mindre nervöst eftersom vi spelat tillsammans förut, och det var så himla kul att se hur mycket alla, inklusive jag själv, hade utvecklats på bara några dagar.

Har du någon kontakt med de andra eleverna?

– Vi har en chatt där vi håller kontakten och ibland har jag stött på några av de som bor i Stockholm på något bluesjam.

Nu har du fått en bokning, tillsammans med ditt band, på Sveriges största bluesevent, Åmåls Bluesfest 2023. Ni kommer att uppträda i Kulturmagasinet på torsdag och ni är de som startar upp hela bluesfesten. En klassisk fråga: Hur känns det?

– Så himla himla bra! Jag älskade verkligen festivalen när jag var där förra året, så den här spelningen är nog den jag ser fram emot mest under hela året. Vi kör samma tid och plats som The Blue Benders* med Edvin Öström, gjorde förra året, så jag hoppas bara vi kan leva upp till dem.

Ni heter ju Ebba Bergkvist & The Flat Tire Band. Hur kom ni på det namnet. Vilka är de övriga i bandet?

– Bandet består av trummisen Adam Randolph, basisten Björn Korning, båda från Stockholm, samt nyförvärvet sedan ett drygt år tillbaka, gitarristen Jonas Skeppar från Vaasa. Jag, Adam och Björn pluggade ihop på folkhögskolan i Piteå, och Jonas gick på musikhögskolan i Piteå ungefär samtidigt, så även om vi inte kände varandra då så hade vi många gemensamma vänner. Bandnamnet kom till i bilen på väg till eller från ett gig, som jag minns det i alla fall, efter väldigt, väldigt många förslag fram och tillbaka. Anledningen till att det fastnade var nog för att vi kände att det representerade oss bra, vi associerar dels namnet med blues, roots, du vet, leriga vägar och gamla bilar, men sen tycker vi också just olyckan punka kan vara rätt så oskyldigt och rolig och vi tycker att vi själva är rätt roliga och om inte oskyldiga så i alla fall snälla, även om vi spelar lite råare musik. Sist men inte minst så råkar ju namnet sammanfalla med en väldigt god öl, Pistonhead's Flat Tire.

Du gjorde en egen skiva 2019 men hur många har bandet släppt och är det fler på gång?

– Jag släppte epn "Alright" 2019, sen fick bandet ett namn och vi släppte debutalbumet "Spilt Milk" 2020, båda producerade och mixade av mig. På grund av pandemin blev det ju ingen turné efter skivsläppet, så vi spelade in lite fler låtar istället, exempelvis låten "Patience" som släpptes på internationella kvinnodagen 2021 tillsammans med bland annat Lisa Lystam, (Lisa Lystam Family Band), Ida Bang, (Ida Bang & The Blue Tears), Elin Öberg (Among Lynx). Just nu håller vi på med nästa skiva, och det börjar närma sig inspelning. Men releasedatum är fortfarande inte satt!

Hur ser 2023 ut för er förutom Åmåls Bluesfest den 6 juli?

– Vi kommer främst fokusera på att få klart nästa skiva, men sen vill vi ju prova hur de nya låtarna går hem hos publiken innan vi släpper, så några spelningar blir det också!

Vad skulle du säga till ungdomar som funderar på att söka till School of Blues 2023?

– Sök, tveka inte! Det är en perfekt chans att få spela musik som man kanske inte lägger så mycket krut på i skolan eller med sina kompisar. Bluesen är ändå grunden till i princip all kommersiell musik som spelas idag, så det är rätt fint att få lära sig musiken från början. Sen är Åmål en väldigt fin och härlig stad, det finns bra möjligheter att bada, vilket jag tycker är viktigt, och framförallt får man ju gå på själva festivalen, som är en höjdare. Som sagt, sök skolan ni kommer inte att ångra er om ni blir antagna!

Detta var en liten presentation av Ebba. Köp nu arenabiljetter till Åmåls Bluesfest 2023 och boka in torsdag 6 juli för då öppnar Ebba Bergkvist & The Flat Tire Band, Åmåls Bluesfest 2023!

Terje Olsen

* I The Blue Benders spelar Edvin Öström som var med på School of Blues 2022.

Peter Gabriel.
Foto: Nadav Kander

Peter Gabriel är tillbaka

Peter Gabriel är tillbaka med nytt material. 6 januari släppte han första singeln ”Panopticom” från sitt kommande album ”i/o”. Gabriel har alltid varit en herre med egna idéer, så även nu. I maj spelar han på Avicii Arena.

Det var ingen slump att första singeln släpptes när det gjorde. Det var nämligen i samband med att det var fullmåne. Så kommer det att fortsätta med nya singelsläpp fram till albumet ges ut, och det kommer i samtliga fall att ske vid fullmåne.

På första singeln ”Panopticom” gästas Gabriel bland andra av sin gamle vän Brian Eno som lagt synthar på låten.

– Något av det jag skriver om den här gången är tanken att vi verkar otroligt kapabla att förstöra planeten som födde oss och att om vi inte hittar sätt att återknyta oss till naturen och till den naturliga världen kommer vi att förlora mycket. Ett enkelt sätt att tänka på var vi passar in i allt detta är att titta upp mot himlen och månen har alltid dragit mig dit, berättar Peter Gabriel.

Varje ny release kommer också att åtföljas av ett specifikt konstverk. Vid releasen av ”Panopticom” var det verket ”Red gravity” av David Spriggs som var kopplat till singeln.

Peter Gabriel kommer också att ge sig ut på en turné i vår och sommar. Till Sverige kommer han 31 maj då han spelar på Avicii Arena.

Tony Berg

Foto: Metallica

Metallica till Ullevi

Metallica kommer till Sverige igen i sommar och gör två konserter på Ullevi. Den 16 och 18 juni blir det rock i den tyngre skolan för hela slanten i Göteborg.

Metallica ger sig ut på turné igen i sommar. För Göteborg och Sveriges del blir det två spelningar. Fredag 16 juni och söndag 18 juni. På den första konserten öppnar danska Volbeat och därefter Mammoth WVH och två dagar senare heter förbanden Five Finger Death Punch och Ice Nine Kills.

Under sommarens turné kommer bandet att spela två kvällar i varje stad och turnén kommer att besöka 22 städer, om det inte tillkommer några. Turnén har fått namnet M72 och körs enligt formen No Repeat Weekend vilket innebär att de båda konserterna i varje stad blir helt olika varandra, så även när det gäller förbanden alltså. Kvällarnas låtlistor för Metallica är också helt olika.

Många kommer säkert att besöka båda showerna med tanke på att det blir två helt olika kvällar, men för de som bara kan eller vill gå en kväll finns det möjlighet att köpa endagsbiljetter. Biljetterna har funnits ute ett tag, men helt slutsålt är det inte ännu.

Tony Berg

Kiss kommer till Sverige och Dalhalla i juli för sina sista två konserter på svensk mark. **Foto: Jen Rosenstein**

Kiss säger tack och hej till Sverige på Dalhalla

Kiss börjar bli lite som Status Quo var ett tag, bandet som hela tiden gör avskedsturnéer. Tanken var att konserterna i Göteborg och Stockholm förra sommaren skulle vara det sista vi såg live av Kiss, men så blir det inte. Bandet dyker upp för allra sista(?) Gången i sommar igen, denna gång blir det två konserter på Dalhalla i Rättvik.

Efter en något trög start tog Kiss hela rockvärlden med storm under andra halvan av 1970-talet. Mycket tack vare att deras musik var tung, melodisk och medryckande, bandet liveframträdanden var också något utöver det vanliga men säkerligen hade deras dräkter och make up en hel del med det att göra också. Bandet var något helt nytt, älskar av många tonåringar och säkerligen hatat av många föräldrar, inte minst hemma i USA, något som säkert hjälpte till att göra bandet ännu större.

Musiken, när den var som bäst, är tidlös. Låtarna från album som ”Hotter than hell”, ”Dressed to kill”, ”Destroyer, ”Rock and roll all over” samt ”Love gun” från 1970-talet känns lika bra än idag.

Bandet bestod från början av Paul Stanley, Gene Simmons, Peter Criss och Ace Frehley. De senare två lämnade bandet i början av 1980-talet. Stanley och Simmons har alltid varit bandets röda tråd och varit med i bandets sedan starten för 50 år sedan. Det fanns en period i slutet av 1990-talet och några år förbi millennieskiftet som bandet åter hade sin originalsättning, men det höll inte så länge.

Kort efter att Criss och Frehley lämnat bandet slutade bandet att använda smink och kostymer och anpassade sig till rådande pudel-rockmode. Även om bandet fortfarande fick en del stora hits under denna eran så har musiken från de åren inte nått upp i samma klass som under 1970-talet.

Under några år blev intresset för bandet allt mindre. Inte från de hängivna fansen, men från den bredare publiken. Det var först i samband med att bandet berättade om återföreningen 1996 och återgången till smink och kostymer som det tog fart på allvar igen.

Även om de nya albumen inte kommit i närheten av bandets bästa, undantaget ”Sonic boom” från 2009, så har intresset för turnéerna tagit fart på allvar under 2000-talet. Även efter att Criss och Frehley lämnat igen.

Många är de unga fans från 1970-talet som idag blir nostalgiska och i sin tur invigts sina barn i Kiss musik och allt som följer med det.

Förra sommaren var som sagt meningen att det skulle vara sista gången bandet spelade i Sverige. Nu blev det inte så. Det blir två konserter till. På Dalhalla i Rättvik 12 och 13 juli i sommar.

Jag har svårt att tänka mig en mer passande arena i Sverige än just Dalhalla för att säga farväl till detta fantastiska liveband.

Tony Berg

Sumo Owens

Billy F Gibbons.
Foto: Blain Clausen

Billy F Gibbons

spelar på Sweden Rock

Bluesrocklegendaren Billy Gibbons kommer till Sweden Rock 7-10 juni i sommar. Billy har varit den självklare ledaren av ZZ Top sedan han och trummisen Dan Mitchell bildade bandet efter att deras tidigare band, Moving Sidewalks, splittrats. Mitchell ersattes snart av Frank Beard och med Dusty Hill erövrade powertrion världen med sin skitiga och medryckande blues.

ZZ Top hade ett fantastiskt 1970-tal och inledde även 1980-talet starkt innan det blev ganska statiskt och småtråkigt de följande årtiondena innan det började hända saker igen en bit in på 2000-talet. Basisten och sångaren Dusty Hill gick bort 2021 och ersattes av roadien Elwood Francis.

Under åren har Billy Gibbons emellanåt givit sig ut på soloturnéer eller spelat med andra artister. I vår och sommar gör han en turné med sitt soloband där Sweden Rock är ett av stoppen. I bandet ingår bland andra Matt Sorum som tidigare spelat trummor med Guns N' Roses, Neurotic Outsiders, The Cult och Velvet Revolver samt Austin Hanks på gitarr.

I bagaget har bandet bland annat Gibbons senaste album ”Hardware” och ”The big bad blues” som släpptes precis före covid-pandemin.

Bland övriga band på Sweden Rock finns även legendariska Deep Purple och svenska favoriterna Europe. Det är faktiskt 17 år sedan Deep Purple gästade festivalen senast, så det var hög tid för denna bokning.

Deep Purple är ett av de band som inte behöver någon som helst presentation, det räcker med namnet. Europe slog igenom stort över hela världen i mitten av 1980-talet med albumet ”The final countdown” med redan på debutalbumet ”Europe” 1983 hade bandet visat att det kunde bli något utöver det vanliga.

Med dunderhiten ”The final countdown” letade de sig upp i toppen på den ena topp-listan efter den andra.

Följande albumet ”Out of this world” var ett helt ok album, men personligen saknade jag John Norums gitarrspel. Kee Marcello som ersatte Norum är på inget vis en dålig gitarrist, tvärtom, men det var inte Norum.

När sedan ”Prisoners in paradise” släpptes 1991 kändes det som om det var över för Europe. Den stil bandet hörde hemma i var i princip död, och det var inte mycket som talade för någon återkomst. Bandet splittrades med olika soloprojekt som följd.

Men kort efter millennieskiftet hände något. Europe var tillbaka med John Norum och ett klart tyngre sound. Bandets gamla publik kom tillbaka och en helt ny upptäckte bandet. ”Secret Society” var inte ett helgjutet album, men det fanns lovande tendenser som gjorde att man började törsta efter mer.

När sedan ”Bag of bones” landade på min skivtallrik 2012 insåg jag att Europe var bättre än någonsin. Joey Tempest sjöng lika bra som någonsin, John Norum var ett med sin gitarr och bandet i övrigt var lika kompakt och lysande som sina två frontfigurer.

Förutom ovan nämnda finns det redan ett antal fantastiskt bra band presenterade inför sommarens festival, däribland Wolfmother, Skid Row, Airbourne och Ghost, för att nämna några. Fler artister kommer att presenteras inom kort.

Tony Berg

Klara för Sweden Rock 2023: Billy Gibbons & the BFG’s, Iron Maiden, Ghost, Mötley Crüe, Def Leppard, Deep Purple, Pantera, Europe, Gojira, Behemoth, Clutch, Airbourne, Testament, Wolfmother, Skid Row, U.D.O., Monster Magnet, Lita Ford, Avatar, TNT, Myrath, Thundermother, Sator, Mike Tramp, Christone Kingfish Ingram, Threshold, Vended, Green Lung, Chez Kane, Ström, Hot Breath, Symphony X, Angra, Grave, Spidergawd, Employed to Serve, The Raven Age, Tungsten. Raised Fist, Kamelot, Deathstars, Mammoth WVH, British Lion, Coney Hatch, Marduk, Crowne, Joddla Med Siv, Skynd, Perfect Plan, Self Deception, Grimner, Defleshed Nakkeknaekker.
Fler band tillkommer.

Måtstående sidan: Lita Ford.
Foto: Sweden Rock
Nedan: Skid Row.
Foto: Chuck Arlund
Europe och Modesty.
Foto: Sweden Rock

Patti Smith.
Foto: Steven Sebring

Patti Smith
ger fem konserter i Sverige i juni

Patti Smith är tillbaka i Sverige igen i sommar. I början av juni gör hon fem spelningar med sitt band i Göteborg, Malmö och Stockholm.

Mycket kan sägas om multikonstnären Patti Smith, rockmusiker, sångerska, låtskrivare, poet och bildkonstnär. Hon började studera på Glassboro State College i New Jersey men hoppade av studierna och började jobba som industriarbetare. Några år senare flyttade hon till New York och efter en kort sejour i en bokaffär började hon jobba som musikjournalist samtidigt som hon skrev poesi och gav ut två böcker.

Några av hennes dikter förvandlades till låttexter och hamnade hos Blue Öyster Cult som gjorde låtar av dem. I samma veva började hon framför sin egen musik. Inledningsvis var det bara hon och gitarristen Lenny Kaye men snart anslöt också Richard Sohl, piano, Ivan Kral, gitarr och Jay Det Daughert på trummor.

Debutalbumet ”Horses” släpptes 1975 producerat av John Cale (Velvet Underground). Albumet anses idag vara Patti Smiths bästa och kanske framförallt viktigaste album med tanke på hur många unga musiker inom rocken och punken som hämtat inspiration från albumet. Till sitt andra album, ”Radio Ethiopia” hade Patti och bandet tuffat till soundet en aning men det var först med det tredje albumet ”Easter” som kom ut 1978 som hon fick sin första kommersiella framgång.

En bidragande orsak var hiten ”Because the night”, skriven av Bruce Springsteen. Ytterligare ett album, ”Wave”, gavs ut innan 1970-talet var slut, men sedan var det tyst i åtta år innan hon släppte ”Dream of life” 1988. Sedan dröjde det till 1996 innan ”Gone again” släpptes. Efter den comebacken har hon varit mer frekvent med skivsläppen. 2007 valdes hon in i Rock and Roll Hall of Fame. Fyra år senare fick hon Polarpriset och 2016 öppnade hennes fotoutställning ”Eighteen stations” på Kulturhuset i Stockholm.

Hon har också turnerat förhållandevis flitigt de senaste åren, pandemin undantagen. I sommar blir det fem spelningar i Sverige. Hon inleder på Konserthuset i Göteborg lördag 3 juni. Därefter blir det två spelningar på Slagthuset i Malmö måndag och tisdag 5-6 juni innan hon avslutar miniturnén med två konserter på Filadelfia i Stockholm torsdag och fredag 8-9 juni.

Tony Berg

LOVE

Tennesse Tears.
Foto: Anna-Lena Ahlström

TENNESSE TEARS

Spännande duo som spelar på Eds countryfest i sommar

Tennessee Tears är något så udda som en svensk countryduo, som lika gärna kunde komma från Nashville. Modern och tilltalande country som borde passa utmärkt för den amerikanska country-radion. Än så länge får vi hålla tillgodo med en handfull singlar, men jag ser verkligen fram emot att lyssna på duons debutalbum.

Duon såg dagensljus 2014. Duon består av Tilda Feuk och Jonas Hermansson. Det började med ett låtskrivarsamarbete med Billy Burnette. Han är i Europa kanske mest känd för att han under åren 1987-1995 var medlem i Fleetwood Mac. Men i USA är han lika känd under sitt eget namn, både som låtskrivare och artist. Han har gjort en handfull soloalbum som inte riktigt fått det erkännande de förtjänat.

Efter det första mötet har det blivit fler vändor till Nashville för att skriva musik. Förutom Billy Burnette har de även samarbetat med musiker som Dave Roe (Johnny Cash), Michael Rhodes (Emmylou Harris, Keith Urban, Lady Antebellum) och Ben Sesar (Brad Paisley). 2017 debuterade duon med låtarna ”I love you forever” och ”Rest of my life”. Därefter dröjde det några år innan ”Lucky tonight” dök upp 2020. Den låten kunde lika gärna ha letat sig in på någon amerikansk radiolista, det är en riktigt bra countrylåt med ett härligt tempo.

Året efter släppte de ”Man in the moon” som var en lugnare låt, men även den har något speciellt.

I höstas släppte duon ”Do you still Think of me” som lovar att det är något riktigt spännande på gång. Det enda jag saknar i den låten är lite tryck i basen på produktionen.

”Do You Still Think Of Me” är skriven av Tilda och Jonas tillsammans med Amir Aly, där Amir även står för produktionen.

– Det här äktenskapet mellan Nashville och Sverige kommer att bli en riktig ögonöppnare för människor, säger Billy Burnette.

Tennessee Tears är första bandet att få ett kontrakt med bolagets Jimajomo som drivs av Jill Johnson och Maria Molin Ljunggren.

– När Kattis, min turnéledare, presenterade Tennessee Tears för mig för första gången så kände jag direkt att den här duon har gjort sin resa och att jag kunde höra den i musiken, de berörde mig med sina röster och melodier. Jag ser så mycket fram emot att få följa dem och hoppas att deras publik kommer tycka lika mycket om den nya singeln som jag gör, sade Jill Johnson när singeln släpptes i slutet av förra året.

Nyligen släppte de singeln ”Head over heels” som Tilda och Jonas skrivit tillsammans med Jill Johnson. Det ekar lite Keith Urban i bakgrunden en låt som borde ha alla chanser att slå i USA.

Som så många andra artister led de under corona-nedstängningen, men nu har turnerandet tagit fart igen och bandet är ofta ute på väg till eller från en spelning. Jag ser verkligen fram emot att höra deras debutalbum när det blir dags. Nyfiken på Tennesse Tears? Då har du chansen att se duon live på Eds countryfest i augusti.

Tony Berg

Björn Skifs hade svårt

Björn Skifs, vem känner inte till denna dalmas som helt själv satt Vansbro på kartan. Han var den förste svensken att få en listetta på den amerikanska Billboardlistan med ”Hooked on a feeling”, året var 1974.

Sedan dess har han haft framgångar både som sångare, programledare och skådespelare. Inte ett öga var heller torrt när han tillsammans med artisten Agnes sjöng på kronprinsparets bröllop.

Han har även mottagit Povel Ramels Karamello-diktstipendie. Så ja, man kan nog lugnt säga att han verkligen testat på det mesta i artistväg. Med den äran.

Under hösten 2022 och våren 2023 uppträder han på Hamburger Börs med showen ”En värld av Skifs”. Han har ju som sagt en stor sångkatalog att ta utav. Ensemblen består av ett ordentligt gäng duktiga och

Foto: Maria Olsen

att lyfta på Hamburger Börs

tajta musiker som ackompanjeras av två sångerskor. Så vad kan gå fel?

Egentligen ingenting. Ändå är det som att det är något som fattas. Björn Skifs oerhört skickliga timing finns inte riktigt där. Det känns om att han inte får riktigt punsch i texterna, och vid vissa sketcher är det som att han hela tiden är någon sekund för sen.

Hamburger Börs är en stor lokal, och det krävs ett ordentligt hålligång och röj för att fylla den nästan två timmar långa föreställningen med show. Otroligt duktig ensemble både på instrument och som kör. Men jag kan ändå inte låta bli att känna som att Skifs inte riktigt är på rätt plats. Han fyller inte upp skorna riktigt.

En mindre scen, i en mindre lokal – och en tajtare konsert. Där hade det varit klockrent. Jag hoppas få träffa på honom på ett sådant ställe nästa gång.

Maria Olsen

SWEDEN'S #1 INTERNATIONAL BLUES EVENT SINCE 1992

31st ANNUAL BLUESFEST
JULY 6-9th 2023

ÅMÅLS Blues Fest

Walter Trout (USA)
Nikki Hill (USA) / Louise Hoffsten
Rita Engedalen Band (NO)
Hobo's Rhythm N' Blues Section
The Factory Smokers Street Revue / Mike Fall Duo
Blueass Blues Band / Tove Gustavsson Band
Solid Zue Band / Slidin' Slim / Matti Norlin / Fat Bull
Dafgård & Tommy Trumma / The Lowdown Saints
T-Bear & The Dukes / Geir Westby Band
Ebba Bergkvist & The Flat Tire Band / Göran Blues Band m fl

bluesfest.net • info@bluesfest.net

ticketmaster.se

ARENA BLUES / STREET BLUES / CLUB BLUES / GOSPEL / JAM / EXHIBITIONS
FOOD & BEER / SCHOOL OF BLUES / MARKETS / COMPETITIONS / WORKSHOPS

Åmåls BLUESFÖRENING
Blues
LJUDMAKAREN
FALCON
Crafton
CRAFTON MUSIK AB
– EN AV SKANDINAVIENS LEDANDE DISTRIBUTÖRER AV MUSIKINSTRUMENT

COUNTRY · ROCKABILLY · BLUEGRASS
AMERICANA · ROCK · POP · FOLK

EDS COUNTRYFEST

4-5 AUG 2023

WEEPING WILLOWS

MAJA FRANCIS • STEVEN CADE (US)

TENNESSEE TEARS • JENS HULT • TRICKY TRAIL

A.K. & THE BROTHERHOOD • SOPHIE HANSON

DRA EN BANJO • HILLJACKS (NO) • JAKE LINDHOLM

THE MIDNIGHT SPECIAL (DK) • COUNTRY CATZ & HARD TIMES

SVARTGAM • ASHES & FIRE • HIGH ON GRASS • COUNTRY DJ

VÄLKOMNA TILL SVERIGES STÖRSTA COUNTRYFESTIVAL!

BERGSLÄTTS IP : DALS-ED

WWW.EDSCOUNTRYFEST.SE

KRALS KORNER

Lennart ”Kral” Andersson

med förflutet i klubbar som Brage, Ljungskile, Oddevold, Motala och i Sierra Leones fotbollslandslag har lämnat bänken och delar nu med sig av sina åsikter om fotboll och lite annat i Baretta Magazine.

Foto: Tony Berg

Baretta Magazines fotbollsorakel Lennart ”Kral” Andersson blev inspirerad under fotbolls-VM i slutet av 2022. Det var inte det bästa av VM, men det det skapade en tanke hos Kral. Vilka är de bästa spelarna genom tiderna på respektive plats. Det var bara att börja lista den ena spelaren efter den andra. Några positioner föll sig naturligt, andra krävde lite funderande. Kral bestämde sig för att plocka bort fuskare och mindre sportsliga spelare. Resultatet kan beskådas och begrundas på dessa sidor. Någon av spelarna har en position som de inte alltid hade, men som de likväl behärskade till fullo.

Målvakt – Gordon Banks
Världsmästare med England 1966. Banks of England som han kallades gjorde 73 landskamper och höll nollan 35 gånger. Imponerande.
Klubbar: Chesterfield, Leicester, Stoke City, Fort Lauderdale Strikers.

Vänsterback – Roberto Carlos
Världsmästare 2002 med Brasilien var med och spelade hem 13 titlar på 11 säsonger med Real Madrid (1996-2007). 125 landskamper för sitt Brasilien 1992-2006.
Klubbar: Palmeiras, Inter, Real Madrid, Fenerbache, Corinthians Anzji, Machatjikala, Delhi Dynamos.

Mittback – Paola Maldini
Maldini tillbringade alla sina 25 år som spelare i Serie A med Milan innan han gick i pension vid 41 års ålder 2009. Han vann 25 troféer med Milan, bland annat fem Champions League och sju ligatitlar. 126 landskamper för Italien.
Klubb: Milan.

Mittback – Franz Beckenbauer
Beckenbauer blev värlrdsmästare både som spelare och förbundskapten. 103 landskamper 1965-1977.
Klubbar: Bayern München, New York Cosmos, Hamburger SV.

Högerback – Carlos Alberto Torres
Den hårdskjutande högerbacken var lagkapten i det brasilianska landslag som blev världsmästarei Mexiko 1970. 53 landskamper 1964-1977.
Klubbar: Fluminense, Santos, New York Cosmos

Vänster mittfält – Johan Cruyff
Cruyff fick aldrig vinna någon titel med landslaget men spelade in 19 titlar på klubblagsnivå. 48 landskamper och imponerande 33 mål var hans facit.
Klubbar: Ajax, Barcelona, Los Angeles Aztecs, Washington Diplomats, Levante, Feyenord.

Inner mittfält – Lothar Mathäus
17 titlar i Tyskland och Italien är en imponerande meritlista för den tyska dynamon. EM-mästare 1980 och världsmästare 1990. Totalt 150 landskamper.
Klubbar: Borussia Mönchen Gladbach, Bayern München, Inter, Metrostars.

Höger mittfält – Zinedine Zidane
Vann både VM och Em med Frankrike 1998 och 2000 och gjorde totalt 108 landskamper. På klubblagsnivå var han med och spelade hem 13 titlar i de klubbar han representerade.
Klubbar: Cannes, Bordeaux, Juventus och Real Madrid.

Vänsterforward – Ronaldinho
Världsmästare 2002 med Brasilien och bildade i den turneringen ett fruktat anfallspar med Ronaldo. Totalt 97 landskamper och 33 mål för denna enorma bollartist.
Klubbar: Grémio, Paris Saint-Germain, Barcelona, Milan, Flamengo, Atletico Mineiro, Querétaro, Fluminense

Center – Pelé
Pelé eller Edson Arantes do Nascimento som han hette. Gjorde 1 279 mål på 1 363 matcher inklusive vänskapsmatcher. Det är erkänt som världsrekord enligt Guinness. Hittills den enda spelaren som vunnit tre VM-guld. 1958, 1962 och 1970.
Klubbar: Santos, New York Cosmos.

Högerforward – Leionel Messi
Är den enda nu aktiva spelaren i den här elvan och har hittills spelat ihop 40 titlar med klubb- och lnadslag och krönte det med VM-titeln i december 2022. 172 landskamper och 98 mål.
Klubbar: Barcelona, Paris Saint-Germain.

Peace out! Kral

Kråls världslag genom tiderna

Brasilien

10. Ronaldinho

Argentina

10. Lionel Messi

Brasilien

10. Pelé

Holland

14. Johan Cruyff

Tyskland

10. Lothar Matthäus

Frankrike

10. Zinedine Zidane

Brasilien

6. Roberto Carlos

Italien

3. Paolo Maldini

Västtyskland

5. Franz Beckenbauer

Brasilien

4. Carlos Alberto

England

1. Gordon Banks

Redaktör **(TB) Tony Berg**, Recensenter, **(KK) Klas Kihlberg**

Ryan Adams. **Foto: ryanadams.com**

BBBB
Ryan Adams
Nebraska
(Pax Am)

Normalt är jag lite tudelad när det gäller coveralbum. Ibland kan det finnas några överraskande och fantastisk bra versioner av låtar när ett gäng artister går samman och hyllar en annan artist. Ibland är det någon enstaka låt med på ett album. Det som fock inte brukar fungera är att göra hela albumet bara covers. Det är inte något Ryan Adams räds. Nu är han tillbaka med ännu ett album, finns det någon inom musikvärlden idag sommar lika produktiv, och som dessutom hinner med att turnera? Ny har han släppt sin egen version av Bruce Springsteens fantastiska album ”Nebraska” , men det kan väl ändå inte fungera? Jo, det gör det och riktigt bra dessutom.

– Nebraska, vilket speciellt album, det lärde mig så mycket om låtskrivande. Det gör det fortfarande efter alla dessa år. Lyssna på originalet om du inte har gjort det, du kommer att älska det för alltid, säger Ryan Adams själv.

Han har varit originalet troget i stora drag, men tolkar det ändå på eget sätt. Soundet är kanske lite modernare, men ändå ödesmättat precis som originalet och det verkligen som om att han menar det han sjunger och att han gjort texterna till sina egna.

Ryan Adams röst är sprödare och inte lika kraftfull som Springsteens, ändå känner man smärtan i sångerna.

Låtarna håller hög klass, det är ingen nyhet. Det är inget lätt projekt Ryan Adams gett sig på, men han lyckas och ger låtarna ett andra liv, 40 år efter Springsteen släppte originalet.

Bäst i mitt tycke är inledande ”Nebraska, ”Atlantic city” samt ”Open all night”. Gillar du Bruce Springsteen är det ett måste att lyssna in dig på detta album, Adams gör albumet rättvisa. (TB)

West of Eden. **Foto: Kristin Lidell**

BBB
West of Eden
Next stop Christmas
(West of music)
Det här är nog egentligen inte ett album jag ska recensera. Redan i de inledande takterna av ”We all shall sing together” känner jag att detta kommer att bli jobbigt. Dels att recensera ett julalbum i början av ett nytt år och dels på grund av att julalbum normalt är något jag alltid försöker undvika. Det blir alldeles för mycket folkmusik för mig i första låten.

På andra spåret, ”Next stop Christmas” blir det emellertid bättre. Känns lite mer americana än föregående spår, och mer tillgängligt. Där kommer också Stefan Anderssons och Jenny Schaubs sång verkligen till sin rätt. ”Next stop Christmas (mind the gap)” är lika magisk som sin namne.

Dessvärre är det de två låtar jag tar med mig från detta album. Det handlar förvisso mer om min smak än om albumets kvalitet. Det är mycket väl musicerat och produktion är lika fantastisk, problemet för mig är att det inte än musik jag normalt lyssnar på eller uppskattar, lägg därtill att det är ett julalbum.

Men för den som gillar välspelad och snyggt producerad folkmusik med jultema torde detta vara rena jackpotten. (TB)

Matt O'Ree Band. **Foto: mattoreeband.com**

BBBB
Matt O'Ree Band
Hand in glove
(Hemifrån)
Matt O'Ree är en ny bekantskap för mig och en mycket positivt sådan. De tunga riffen är med redan från de allra första takterna på albumet. Inledande ”Whole lotta nothin’” sätter tonen för resten av albumet. Solid tung rock som ändå känns ganska luftig. Det blir inte för tungt och kompakt.

O'Ree är också en herre som gärna ger lite livsråd i sina texter. Albumets andra låt, ”Walking on the edge of my dreams”, fortsätter i samma stil men med fantastisk sång av Eryn O'Ree, vilken röst. Hela bandet är tight och bjuder på en ljudbild som är i det närmaste perfekt.

I albumets fjärde låt, ”Stepping Stone”, sänks tempot en aning och det blir en mer bluesiga framtoning än de inledande låtarna. Även nionde spåret ”Thes reality” är en lugnare låt med ett gott groove som åter sänker tempot på albumet och bidrar till den fina dynamiken albumet igenom.

Röstmässigt påminner Matt om Anthony Gomes, en raspig röst med mycket kraft, perfekt för den rock bandet spelar. Nu blir det till att botanisera vidare i bandets tidigare album. Jag kan med varm hand rekommendera ”Hand in love” till alla er som älskar lite riffglad rock. (TB)

B
Fou Parle
Sentimentalsjukhuset
(Paraply Records)
Fou Parle känns som Lars Winnerbäck light. I grund och botten är det samma typ av svensk rock eller kanske mer rätt pop. Understundom finns det även några beröringspunkter med Ulf Lundell, men. Det spelar inte i samma liga som de två herrarna. Både Lundell och Winnerbäck är mästare på sin svenska rock, både på skiva och live.

Don Antonio & The Graces. **Foto: hemifran.com**

Fou Parle har inte samma kraft i rösten. Samma med musiken, den självklarhet med vilken Winnerbäck och Lundell framför sina låtar saknas, eller nja, den saknas inte, den är bara inte i samma nivå. Samma med låtarna, stundtals ok, men inte alls i samma nivå som herrarna jag jämfört med.

För egen del hamnar detta album troligen i arkivet och kommer knappast fram igen. Men älskar du Ulf Lundell eller Lars Winnerbäck och längtar efter något nytt av dem kan kanske Fou Parle vara något att lyssna på under tiden. (TB)

BB

Morgan Storm & Kivas
Vind för våg
(Morgan Storm & Kivas)

”Vind för våg” är Morgan Storm & Kivas debutalbum. Svensk gladpop är väl kanske en hyfsat korrekt beskrivning. Det är lite allsångskänsla på första spåret ”Jag kommer hem” kanske mest beroende på att den känns ganska repetitiv.

Hade jag hört detta album utan att veta att det var nysläppt hade jag nog antagit att det var gjort någon gång sent 1980-tal eller de första åren in på 1990-talet. Det känns lite som många svenska album lätt då. Albumet känns blekt och ganska ointressant fram till låtarna ”Pojkar” och ”Skärvor” där finns det plötsligt energi och efter bara några genomlyssningar blir det allt tydligare att detta är mina två solklara favoriter på ett annars tamt album. Frågan blir då varför Morgan och hans kompisar inte visar mer av den sidan på albumet? (TB)

BBBB

Don Antonio & The Graces
Colorama
(Santeria)

Det här musik jag normalt inte lyssnar på. Albumet är nästan helt akustiskt, det förekommer lite sång, med betoning lite. Men glöm det, Don Antonio & The Graces är en trevlig ny bekantskap. Det är en stor variation av stilar och sound på albumet, många spännande låtar. Faktum är att några låtar redan landat i tv och dokumentärfilmer, och fler kommer det säkert att bli.

Spännande ljud och rytmer som verkligen lurade in mig i lyssnandet. Det tog inte lång tid innan jag kom på mig själv med att sitta och fundera på vilken typ av film eller scen som de olika låtarna skulle passa till.

Kan tänka mig att en regissör som kört fast med något projekt skulle kunna få några bra idéer från detta album. Ingen lyssning för lördagskvällen eller under tiden man diskar. Men ger man det tid och lyssnar aktivt inser man hur mångfacetterat det är, och hur bra. Återstår nu bara att skapa en film så jag kan använda någon av låtarna. Udda men mycket bra. (TB)

Suzie Vinnick. **Foto: suzievinnck.com**

BBBB
Suzie Vinnick
Fall back home
(Factor)
Suzie Vinnick bjuder på en smekande vacker americana som sätter sig lite lätt redan på den första genomlyssningen. Hon har en vacker och spröd röst som passar perfekt till hennes vackra låtar. Inledande ”Lift you up” är en glad och medryckande låt som på ett smart sätt fångar lyssnarens intresse. Andra spåret, ”Talk to me” är ännu bättre och där delar Suzie sången med Matt Andersen som också varit med och skrivit låten. Klockrent.

Lite groovigare blir det på ”Salt & pepper” med lysande gitarrspel av Colin Linden. ”It doesn’t feel like spring anymore” är en vacker och spröd sång med med fantastiskt gitarrspel. Faktum är att det känns som en upprepning att hela tiden framhålla musiken men det är inte så konstigt att jag gör det.

Musicerandet är inget annat än fantastiskt, likaså Danny Greenspoons produktion. Luftig och detaljrik på ett sätt som verkligen framhåller låtarna och musiken. Lägg därtill att Suzie Vinnick är en fantastisk sångerska.

Jag skulle också kunna fortsätta att rada upp låtarna, men det gör ingen skillnad. Det finns ingen dålig låt på detta album. ”Fall back home” är som honung för själen. Gillar du americana är det inget att fundera på. Köp! (TB)

BBBB
Tip Jar
Songs about love and life on the hippie side of country
(Shine a light records)
Jag hann lyssna på albumet två-tre gånger innan jag satte mig in i vilka Tip Har är och det finns inte en chans att jag hade gissat på att detta fantastiska band skulle höra hemma i Nederländerna. Det ska inte på något vis ses som att jag inte tror att musiker från Nederländerna kan skapa magi, men Tip Jar slår många amerikanska americana-band på fingrarna, och det rejält.

De trakterar sina instrument som om de inte gjort annat i hela sitt liv. Sången är lysande, inte minst stämsången. Låtskrivandet håller också mycket hög klass. Detta är ett band som verkligen behärskar berättarkonsten. De trollbinder stundtals med sina låtar.

Albumets bästa låt är andra spåret, ”Garden party”. Stämmorna sitter så perfekt samtidigt som det är en fantastisk låt.

Det finns dock gott om bra låtar och ingen låt faller ur ramen. Tip Har har en hög nivå på samtliga låtar på albumet. Bland de personliga favoriterna är ”Out of the Blue” och ”Never saw it coming”. Rekommenderas. (TB)

Shania Twain. **Foto: universalmusic.com**

BBB
Shania Twain
Queen of me
(Universal)
Shania Twain är en av de allra s törsta inom countryn. Hennes album ”Come on over” från 1997 är tidernas bäst säljande country-album, bästa säljande studioalbum av en kvinnlig artist, det bäst säljande amerikanska albumet under 1990-talet och det nionde bäst säljande albumet genom tiderna i USA. Lägg därtill att hon gjort en handfull fantastiska album till så har vi satt nivån.

Dit kommer inte ”Queen of me”. Visst har hon redan sålt ett gäng album och inkasserat en förstaplats på den brittiska albumlistan, hennes tredje. Albumet gick snabbt upp till en andra plats på Billborads countrylista.

Även om albumet har sina stunder vill jag inte kalla det country, det handlar mer om pop i samma stil som det Taylor Swift skapar idag. Visst finns det låtar som är trall-vänliga och som säkert kommer att spelas mycket i radio men personligen tycker jag inte att albumet håller samma nivå som Shanias bästa. Det är ändå skönt att se och höra att Shania Twain är tillbaka efter att ha drabbats av borrelia och tappat sin röst. Det märks att hennes röst är lite annorlunda mot vad den var tidigare, men den besitter en annan styrka nu.

Hennes mer poppiga framtoning kommer säkert att ge henne en hel del nya fans, och hennes gamla överger henne säkert inte, så det vore inte helt överraskande om hon stannar kvar i toppen av listorna ett tag. För min del är det lite för poppigt, men jag tillhör knappast målgruppen. Ett gott dagsverk utan de riktigt höga topparna. (TB)

Bill Price. **Foto: billprice.info**

BBB
Camilla Åström & Petra Haraldson
Unarmed – songs from the poetry of Karin Boye
(Kakafon Records)
Det ska erkännas med en gång. Jag är vare sig kännare eller beundrare av Karin Boye. Det är bevisligen dock både Camilla Åström och Petra Haraldson som i nästan tio år har arbetat med tonsätta hennes dikter. Resultatet ett antal vackra visor med en lätt sorgesam tonsättning.

Vackert och tilltalande för den som gillar visor och harmonisång. Ett väl utfört hantverk som dock lämnar mig förhållande oberörd, men det beror mer på stilen än på albumet i sig. Jag är inte rätt person att recensera denna typ av musik, men nu blev det så och jobbet ska göras.

Därför ska jag inte låta min personliga smak färga denna recension. Jag kan rekommendera detta album för alla älskare av visa och inte minst Karin Boys poesi. Så bortse från mitt betyg, lyssna in detta album själv om det är din typ av musik. (TB)

BBB
Bill Price
Kicking Angels
(Grass Magoops Records)
Bill Price från Indianapolis i Indiana har tidigare släppt fyra fullängdsalbum och tre eps, nu har han jämnat ut ställningen med sin fjärde ep ”Kicking angels”.

Epn inleds med titellåten som doftar riktigt mycket country. En stor anledning till detta är det vackert gråtande pedal-steelen. Price är en duktig låtskrivare, något han också bevisar på denna ep.

Dierks Bentley. **Foto: Universal Music Nashville**

Andra spåret, ”50 miles from no place” drar sig lite mer åt americana, men fortfarande är musiken kvar i den amerikanska myllan.

”Be nice or get out” handlar om att du är hjärtligt välkommen, så länge du sköter dig och är trevlig mot alla andra gäster, annars är det bara att dra. Man kan undra om Bill Price har en dylik person bland sina vänner. En person som har lite svårt för detta med att socialisera och bidra till en god stämning. Budskapet är väldigt klart och tydligt.

Epn avslutas med ”Bringing down the sun” avslutar med en något vemodig ton, vackert, men inte riktigt i nivå med de tre föregående låtarna. (TB)

BBBB
Dierks Bentley
Gravel & Gold
(Universal Music Nashville)

Dierks har precis rätt raspighet i rösten för att ge sina låtar en självklar trovärdighet. Han är också en bra sångare och berättare som kan konsten att måla upp en låt som skapar bilder i huvudet. Mycket av musiken är också av feel-goodtypen. Skit samma om livet är jävligt ibland, nu ska vi ha lite roligt.

Det finns för all del lite lugnare och mer sorgsna låtar på albumet, men det är de mer fartiga och positiva låtarna som tar överhanden, och det rejält. ”Gravel & gold” är att album som jag spelat flitigt det senaste. Skäna låtar som är lätta att ta till sig och sjunga med i. För mig är det något som garanterar att detta album kommer att finnas med mig under en lång tid. Gillar du country ska du absoluta lyssna in dig. (TB)

MUSIK/LOKALA VINYLER

Coronaviruset har ställt till det för många, inte minst musiker. Så passa på att ge lite draghjälp till de av våra lokala musiker som har vinylalbum att sälja. Ett album kostar inte mer än entrén till en konsert, men räcker mycket längre. Kontaktinfo finns under respektive album. Finns även med några mindre lokala musiker vars album är värda att ha i din samling. Och ja, det finns en singel med på sidan.

Mark/Martin: Mark/Martin
(Åmål Records) amalrecords.se
150:-

Marcus Bohm & The Bang: 56
(Åmål Records) amalrecords.se
150:-

Mark Tholin: Charred Tree
(Åmål Records) amalrecords.se
150:-

Dan Viktor & Dan Magnusson: Ferlin
(Nacksving) 072-562 15 11
199:-

Magnolia: På djupt vatten
(Transubstans) 073-055 78 27
150:-

Magnolia: Svarta sagor
(Transubstans) 073-055 78 27
150:-

Magnolia: Ta tjuren vid hornen
(Transubstans) 073-055 78 27
150:-

Magnolia/Kometen
Ge ditt liv en chans/Ball of fire
(Transubstans) 073-055 78 27
60:-

Göran Samuelsson: Tupilak
(Fergus) goransamuelsson.se
250:-

Maddox Street: Ultraviolet
(Mad Ox) 076-805 13 56
229:-

Lisa Lystam Family Band: III
(Ramasound) lisalystam.se
250:-

Olli Strömberg/Torbjörn Carlsson: Helikons blomster
(Memoria) 070-518 88 99
200:-

Siena Root: Secret of our time
(M.I.G.) sienaroot.com
230:-

Seasick Steve: Can U cook?
(BMG) ginza.se
239:-

Heavy Feather:
Mountain of sugar
(The Sign Rec) hotstuff.se
189:-

Heavy Feather: Debris & Rubble
(The Sign Rec) hotstuff.se
239:-

MUSIK/LIVEKALENDER

MARS
First Aid Kit, ons 01: Scandinavium, Göteborg
Janne Schaffer, ons 01: Scalateatern, Karlstad
Otis Gibbs, ons 01: Gripsholms Värdshus, Mariefred, fre 03: Tryckhallen, Falkenberg, lör 04: Folkets Hus, Älmhult, tis 07: Hotell Huling, Hultsfred, ons 08: Krøsset, Oslo
Jesse Malin & Trapper Schoepp, ons 01: Mejeriet, Lund, tor 02: Bar Brooklyn, Stockholm, fre 03, John Dee, Oslo
Steven'n'Seagulls, tor 02: Pustervik, Göteborg
Frazey Ford, lör 04: Alma Löv, Ö:a Ämtervik, sön 05: John Dee, Oslo
The Handsome Family, lör 11: Musikens Hus, Göteborg
Ryan Culwell, ons 15: Gripsholms Värdshus, Mariefred
Göran Samuelsson, tor 16: Mastmagasinet, Kristinehamn
Samantha Fish, fre 17: John Dee, Oslo
Smokie, lör 18: Folkets Hus, Trollhättan
Blackberry Smoke, lör 18: Rockefeller, Oslo
Courtney Marie Andrews, ons 22: Rockefeller, Oslo
Dan Hylander med band, ons 22: Scalateatern, Karlstad
The Night Flight Orchestra, ons 22: Pustervik, Göteborg
Courtney Marie Andrews, tor 23: Pustervik, Göteborg
Among Lynx, fre 23: Musikens Hus, Göteborg
Hammerfall, lör 25: Nöjesfabriken, Karlstad
Ward Hayden & The Outliers, ons 29: Gripsholms Värdshus, Mariefred, fre 31: Tryckhallen, Falkenberg
Andreas Galle & Ångmaskinen, tor 30: Folkets Hus, Uddevalla

APRIL
Joe Satriani, lör 01: Spektrum, Oslo
Ward Hayden & The Outliers, ons 05: Kulturhuset, Halden
The Jayhawks, tis 11: Pustervik, Göteborg
Skinny Dyck, ons 12: Gripsholms Värdshus, Mariefred, tor 13: Mastmagasinet, Kristinehamn, tor 27: Folkets Hus, Uddevalla
Mike & The Moonpies, tor 13: Pustervik, Göteborg
Weeping Willows, tor 13: Scalateatern, Karlstad
Emil Ernebro & Filip Jers, tor 13: Folkets Hus, Trollhättan
Mike & The Moonpies, fre 14: Krøsset, Oslo
Weeping Willows, fre 14: Folkets Hus, Trollhättan
Ebba Forsberg & Ångmaskinen, ons 19: Scalateatern, Karlstad
Lauren Morrow, ons 19: Gripsholms Värdshus, Mariefred
Tommy Nilsson, fre 21: Stadskyrkan, Åmål
Lee Bains III & The Glory Fires, mån 24: Aladdin scene, Halden
Joe Bonamassa, tis 25: Partille Arena, Göteborg
Helloween + Hammerfall, lör 29: Partille Arena, Göteborg
Lisa Ekdahl, lör 29: Scalateatern, Karlstad

MAJ
Wilma Floor, fre 05: Pustervik, Göteborg
Jenny Don't & The Spurs, tor 11: Mastmagasinet, Kristinehamn
Mothers Finest, tor 11: Pustervik, Göteborg
Tygers of Pan Tang, lör 13: Backstage Bar, Trollhättan
Steve Hackett, sön 14: Konserthuset, Göteborg, tis 16: Sentrum Scene, Oslo
Camel, tor 18: Sentrum Scene, Oslo
Yes, mån 29: Sentrum Scene, Oslo
J
UNI
The Long Ryders, fre 02: John Dee, Oslo
Patti Smith, lör 03: Konserthuset, Göteborg
Sweden Rock Festival, 07-10: Sölvesborg
Bon Iver, lör 10: Dalhalla, Rättvik
Billy F Gibbons, tor 15: Sentrum Scene, Oslo
Bruce Springsteen & The E Street Band, lör 24, mån 26, ons 28: Ullevi, Göteborg

JULI
Coldplay, lör 08, sön 09, tis 11, ons 12: Ullevi, Göteborg
Pet Shop Boys, sön 09: Scandinavium, Göteborg

SEPTEMBER
Helloween + Hammerfall, lör 09: Partille Arena, Göteborg
Big Country, sön 17: John Dee, Oslo
Luke Combs, lör 30: Spektrum, Oslo

OKTOBER
Larkin Poe, lör 07: Rockefeller, Oslo

Aktuella böcker

ÅG 250:-

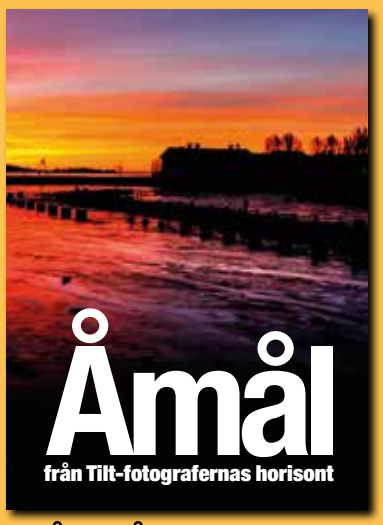

ÅG/ÅB 300:-

ÅG/ÅB 300:-

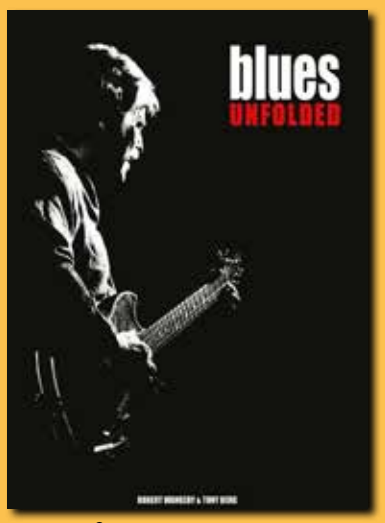

ÅG 250:-

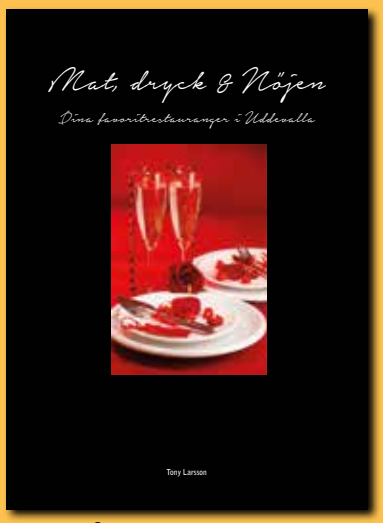

ÅG 395:-

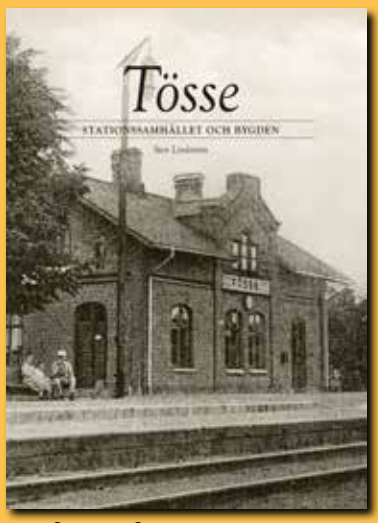

ÅG/ÅB 400:-

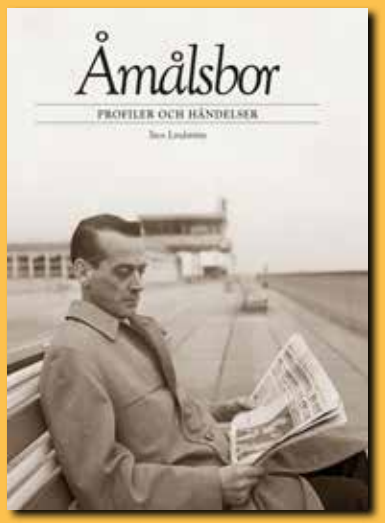

ÅG/ÅK 300:-

ÅG 300:-

ÅG/ÅB 300:-

ÅG: Åmåls Grafiska, ÅB: Åmåls Bokhandel, ÅK: Åmåls kommun

Aktuella böcker

ÅB 300:-

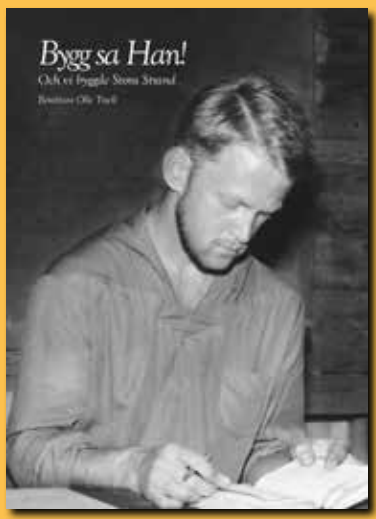

ÅG 350:-

ÅG/ÅBF 300:-

ÅB 400:-

Release 2023

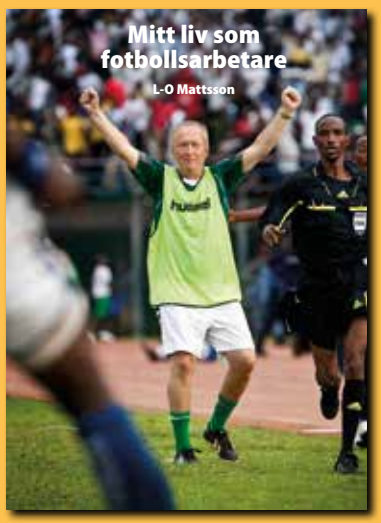

ÅG 300:-

ÅG 300:-

AK 350:-

ÅG/IFV 300:-

ÅBF: Åmåls Bluesförening, AK: Anders Kadhammar, IFV: IF Viken

UR ARKIVET/GÖRAN KARLSSON

Göran Karlsson är en man som många Åmålsbor känner till. Många kanske inte känner till hela namnet utan känner honom som Göran på Konsum eller Coop-Göran efter att han tillbringat sina arbetsår på Domus som idag är Coop. Göran har flera spännande intressen. I detta nummer är det dock inte hans egna bilder som visas upp, men Göran fick agera modell.

Göran Karlsson. **Foto: Berth Carlsson**

I juni 2003 öppnade nya Konsumbutiken på Mellanbrogatan och samtidigt stängdes butiken på Kungsgatan efter drygt 40 år. Någon månad innan flytten kom Leiler Norén in i butiken och frågade om han inte kunde få ta några bilder i dom gamla lokalerna. Jag följde med Leiler så han kunde fota lite. Det blev ganska många bilder till slut och några visar vi här.

Göran Karlsson

Pantmaskinerna. Maskinen jag står vid tog emot petflaskor. Komprimerade i mitten och till vänster returpet. Returpet finns inte kvar idag utan allt komprimeras. **Foto: Leiler Norén**

Det var trångt i mejerikylen fast den var mer än fördubblad sedan Domusstarten 1963. Vid den här tiden kom mjölken från Milko i Karlstad.
Foto: Leiler Norén

Gunilla och Madde vid frukt & gröntdisken.
Foto: Leiler Norén

Postavdelningen. Emma Stahre hjälper en kund. **Foto: Leiler Norén**

Livsmedelslagret, här har man tillbringat några timmar. **Foto: Leiler Norén**

Det minimala frysrummet i källarplanet. **Foto: Leiler Norén**

Lagret i källarplanet. **Foto: Leiler Norén**

UR ARKIVET/HENRY STAKE

Henry Stake var Åmåls förste riktige pressfotograf, och han var ung när han startade. Han föddes 1932, köpte sin första kamera som 13-åring och då började han också bygga upp det bildarkiv varav merparten idag finns i Åmåls kommuns arkiv. När han skänkte sitt arkiv till kommunen innehöll det över 100 000 bilder.

Han fick sin första bild publicerad i Provinstidningen Dalsland 1950, det var en bild från en hemmamatch för IF VIken i division II mot IK Brage. Under ett antal år frilansade han som fotograf åt olika tidningar samtidigt som han jobbade på Åmåls Färg- och Kemikalieaffär. Men ganska snart startade han en egen fotobutik och resten är historia.

Henry Stake. **Foto: Tony Berg**

Bilden nedan: Idag kan det vara svårt att tänka sig att huset som ligger precis i kurvan vid Brevik mellan Åmål och Tösse en gång var det ett av de första motellen i området, men så var det. Ragnar Johansson hade i samarbete med Gulf tagit bensinmacken ett steg längre och skapat en serviceanläggning med motell. Anläggningen invigdes i maj 1957 och Theodor Karlsson var första kund att tanka på den nya stationen. Som belöning för att han var den första kunden bjöd Ragnar Johansson och Gulf på den första tanken. 24 liter blev det för Theodor. Övriga besökare och kunder fick vägkartor, ballonger och andra små gåvor.

Översta bilden på motstående sida: Esso på Vänersborgsvägen drevs 1957 av Gustav Kardemark och det är bara att konstatera att på den tiden var många bensinstationer fantastiskt vackra.

Nedre bilden motstående sida: Mobils mack vid Vänersborgsvägen vid invigningen 1963. Många bilister ville ta del av Mobils öppningserbjudanden. Gott om personal såg till att kunderna och andra gäster blev väl omhändertagna. Byggnaden finns fortfarande kvar, men det är länge sedan det såldes drivmeldel på platsen.

ESSO
G. KARDEMARK
ESSO SERVICE

P 70185

SONIC YOUTH · LP

Me & My Rock-T-shirt

För några år sedan påbörjades ett projekt som fick namnet Me & My Rock-T-shirt. Tanken var att ställa ut bilderna vilket också gjordes i samband med Åmåls Fotofest ett år. Men efter ett tag försvann inspirationen, men nu är tiden mogen att fortsätta fotograferandet för en ny utställning. Så jag kommer att fotografera så många personer jag kan framöver i t-shirts med deras favoritartist logo/tryck på. De som ställer upp måste vara medvetna om att bilderna ska visas i utställningsform och förhoppningsvis också ges ut i bokform. Vill du vara med och visa upp din rock-t-shirt?

Skicka ett mail till info@amalsgrafiska.se så löser vi en plåtning.

Tollebols kvarn i vinterskrud senvintern 2023. Snön ligger lite här och där, men vattnet forsar på som vanligt.

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

Två bryggor vid ett isbelagt Ängebytjärn i februari 2023. Än dröjer det en stund tills isen släpper sitt grepp.

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

LIVE ON STAGE 1/23

Blues i Väst är en ideell samarbetsorganisation för bluesföreningar i Halland och Västra Götaland. Syftet är att främja spridandet av bluesen samt att genom samarbetet hjälpa Blues i Västs medlemmar att nå ut till en ny publik.

Blue Chain Vänersborg
Hemsida: **bluechainvbg.se**
Facebook: **Blue Chain Vänersborg**

Blue Heart Halmstad
Artistbokning: **bokning@bluehearblues.com**
Hemsida: **blueheartblues.com**
Facebook: **Blue Heart Bluesförening**

Cookin' i Borås Rock & Blues
Hemsida: **cookin-boras.se**
E-post: **info@cookin-boras.se**
Artistbokning: **bokning@cookin-boras.se**
Facebook: **CookinBlues**
Instagram: **CookinBluesBorås**

Dusty Road Blues Tidaholm
Hemsida: **dustyroadblues.se**
Facebook: **Dusty Road Blues Tidaholm**

Föreningen Jazz & Blues Kungsbacka
Hemsida: **jazzoblues.se**
Facebook: **Föreningen Jazz och Blues i Kungsbacka**

Göteborgs Bluesförening
Hemsida: **gbgblues.se**
E-post: **gbgblues@gmail.com**
Bokning: **mollemolin1@gmail.com**
Bokning: **ann.edfeldt@gmail.com (Hängmattan)**
Facebook: **Göteborgs Bluesförening**

Uddevalla Bluesförening
Hemsida: **uddevallablues.se**
Bokningar: **christer.bassman@hotmail.se**
Biljettbokning: **072-524 36 75**
Facebook: **Uddevalla Bluesvänner**

Åmåls Bluesförening
Kontor: **0532-713 98**
Hemsida: **bluesfest.net**
E-post: **info@bluesfest.net**
Facebook: **Åmåls Blues Förening**
Instagram: **amalsbluesfest**

Hometown Mojos
4 mars 2023
S/S Marieholm
Entré: Medlem 150:-, icke medlem 200:-
Göteborgs Bluesförening

Blues i Hängmattan
Thilini Kvartett
8 mars 2023
Bluesverket
22 mars 2023
I Can Tell
5 april 2023
Blue Confessions
19 april 2023
Tolf Nygus Copa Bluesband
3 maj 2023
Basement Blues
24 maj 2023
Musikens Hus, Göteborg
Entré: Fri
Göteborgs Bluesförening

Thorbjörn Risager & The Black Tornado (DK)
+ Älva + Martin Högsten & Milo Källgren
11 mars 2023
Orangeriet, Borås
Entré: Medllem 200:-, icke medllem 250:-, stud. + ungd under 26 år 100:-. Förköp Tickster
Cookin' Borås Rock & Blues

The Nick Bastard Quartet
16 mars 2023
Restaurang Ester, Kungsbacka
Biljetter: Ticketmaster
Jazz & Blues Kungsbacka

Eva & The Blue Boys
+ Bluesbury
18 mars 2023
Bastionen, Uddevalla
Entré: 200:- förbokning
Uddevalla Bluesförening

Mathias Eick
19 mars 2023
Kungsbacka teater. Kungsbacka
Biljetter: Ticketmaster
Jazz & Blues Kungsbacka

Peter Noresson & Järnbrott
25 mars 2023
Jive's Kök & Cafe, Tidaholm
Dusty Road Blues

Basement Blues
31 mars 2023
Kulturhuset Najaden, Halmstad
Entré: Medl 150:-, icke medl 200:-
Blue Heart, Halmstad

Women on stage
Shakura S'Aida (CAN), Terrie Odabi (USA)
Annika Chambers + Ingela Öhman Trio
15 april 2023
Orangeriet, Borås
Entré: Medlem 250:-, icke medlem 300:-, stud. + ungd under 26 år 100:-. Förköp Tickster
Cookin' Borås Rock & Blues

C & G Blues Revue
20 april 2023
Restaurang Ester, Kungsbacka
Biljetter: Ticketmaster
Jazz & Blues Kungsbacka

From
+ Basement Blues
22 april 2023
Bastionen, Uddevalla
Entré: 200:- förbokning
Uddevalla Bluesförening

Archie
30 april 2023
Folkets Hus, Vänersborg
Blue Chain Vänersborg

Baskery
5 maj 2023
Kulturhuset Najaden, Halmstad
Entré: Medl 150:-, icke medl 200:-
Blue Heart, Halmstad

Kalle Moraeus & Pelle Holmberg Blues Inferno
13 maj 2023
Restaurang Ester, Kungsbacka
Biljetter: jazzoblues@gmail.com
Jazz & Blues Kungsbacka

Tidaholms Bluesfestival
19-20 maj 2023
Clas Yngström & Blue Devils
Ida Bang & The Blue Tears / Tad Robinson (USA) m fl
Dusty Road Blues

Blå Fredag/Aqua Blå Festivalen
2 juni 2023
Flera band under kvällen
Fisketorget, Vänersborg
Entré: Fri
Blue Chain Vänersborg

Åmåls Bluesfest
6-9 juli 2023
Walter Trout (USA) / Nikki Hill (USA) / Louise Hoffsten
Rita Engedalen (NO) / Mike Fall Duo m fl
Förköp: ticketmaster.se
Åmåls Bluesförening

Med reservation för ändringar.

ÅMÅLS FOTOFEST

6-13 MAJ 2023

Jonas Classon
Morten Gjerde

och många fler

Utställningar / Föreläsningar / Tävlingar
Workshops / Portfoliobedömning mm

Invigning: Lördag 6 maj kl 10 på Konsthallen

Öppettider: Lördag-söndag kl 11-15, vardagar kl 15-18

Utställningen på Konsthallen har även öppet under Kulturhusets ordinarie öppettider

Konsthallen / Gamla kyrkan

Fri entré till utställningarna & föreläsningarna

Åmåls Fotofest

Studieförbundet Vuxenskolan

Åmåls Fotoklubb

Åmåls Kommun

FAC

Åmåls Grafiska AB

VÄSTRA GÖTALANDSREGIONEN

POKALHUSET.SE

ANDRÉN MOTOR

ÅMÅLS Blues Fest

PROUD MEMBER OF SCHOOL OF Blues EST. 2021 ÅMÅLS BLUESFÖRENING

Bluescamp

för dig som är 15-25 år 2-5 juli 2023 i Åmål

Fyra härliga sommardagar fyllda med bluesmusik, skönt umgänge med andra bluesintresserade ungdomar. Besök av etablerade musiker som berättar om sitt liv inom musiken och ger lite tips på hur man förbättrar sig som musiker. Dessutom fri entré till Åmåls Bluesfest för alla ungdomar som deltar i School of Blues! School of Blues är öppen för internationella deltagare!

Lärare: Ida Bang, Lisa Lystam och Fredrik Karlsson

Rektor: Terje Olsen

Mer info: bluesfest.net
info@bluesfest.net

ÅMÅLS Blues Fest

Crafton

CRAFTON MUSIK AB

– EN AV SKANDINAVIENS LEDANDE DISTRIBUTÖRER AV MUSIKINSTRUMENT

Åmåls BLUESFÖRENING

Vill du ställa ut!

Visa dina bilder på Åmåls Fotofest

Fotograferar du och vill visa upp dina bilder? Då är du välkommen att ansöka om att ställa ut dina bilder på Åmåls Fotofest 6-13 maj 2023. OBS! Kort ansökningstid!

Ansök idag!

Sista ansökningsdag
Måndag 20 mars

Svar på ansökan
Måndag 3 april

Åmåls Fotofest

g.karlsson@bahnhof.se

- Det är fritt att välja kategori på bilderna. I ansökan bör du visa upp några exempel på vad du vill ställa ut och berätta lite om dig själv. Om du vill ha mer information om hur du ansöker kan du få det genom att kontakta oss på e-postadressen nedan.
- Det kostar ingenting att ansöka till eller ställa ut på Åmåls Fotofest om du blir antagen.
- Det utgår ingen ersättning till utställare under fotofesten.

6-13 MAJ 2023

ÅMÅLS FOTOFEST

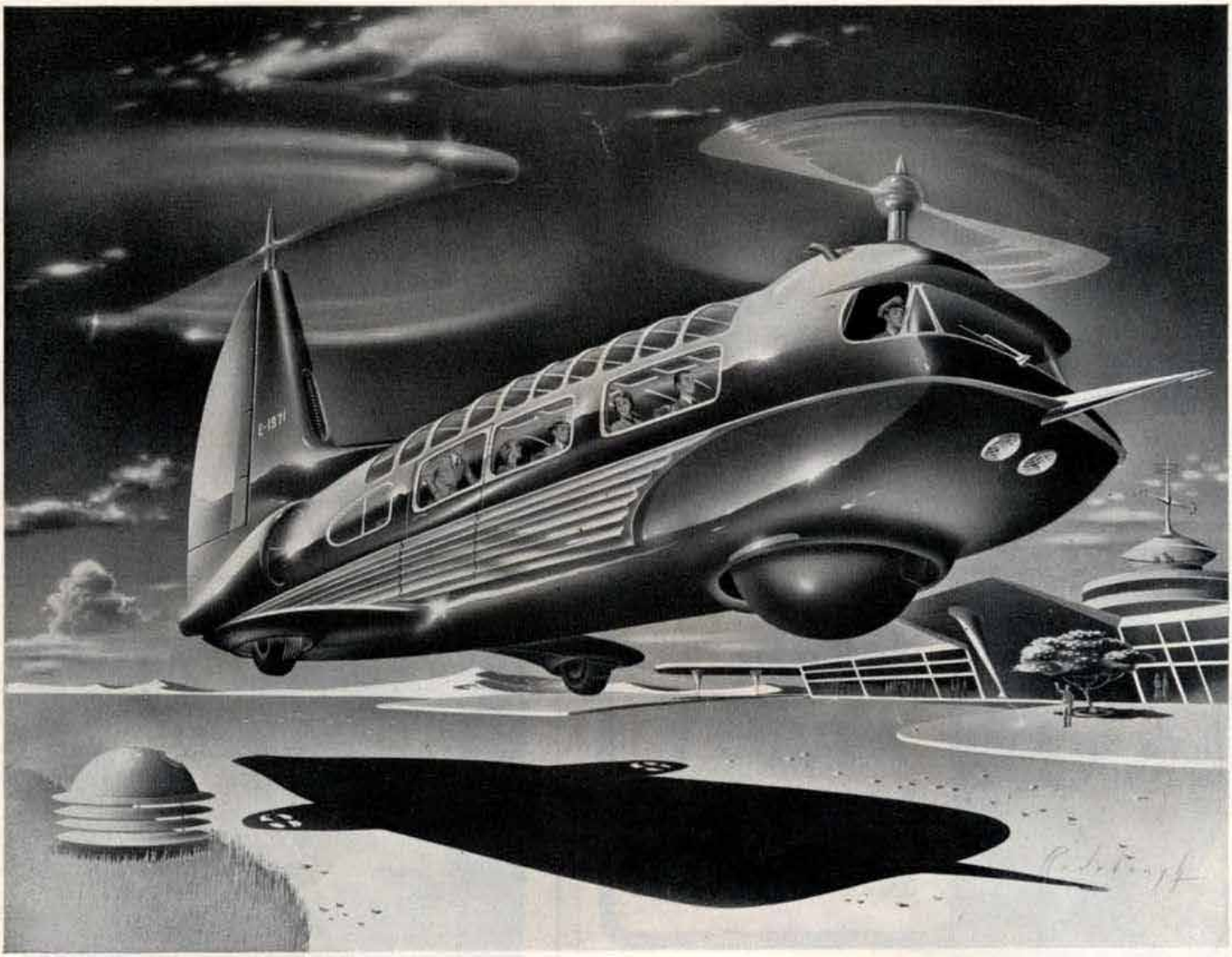

When helicopters are mammoth sky cruisers...

National Oil Seals will protect the bearings

These mechanical marvels of tomorrow, like all the machines of today, will depend largely on efficient bearing performance. And bearing performance in turn is directly dependent upon the efficiency of lubricant seals.

For years National Oil Seals have been in the vanguard improving the performance of modern machines of all kinds. When the day of the "giant helicopter cruiser" arrives, you can be sure that National Oil Seals will be ready. And because of "years-ahead" research for products of tomorrow, National Oil Seals give "years-ahead" performance in your products today. We welcome tough sealing problems. If you have one, won't you call on us?

Original equipment for all cars, trucks, busses and tractors—in fact, wherever shafts turn.

NATIONAL
OIL AND FLUID SEALS

ATTENTION "FLEET" OPERATORS!

An oil seal is a precision unit. Once "seated-in" to the shaft it is extremely difficult, after removal, to replace it in exactly the same position on the shaft. So when brakes are relined or front wheels re-packed, be sure NEW oil seals are installed. It's cheap insurance against breakdowns and accidents caused by dry bearings or oil on brake linings. This goes for your personal automobile, too. 2273

NATIONAL MOTOR BEARING CO., INC.

GENERAL OFFICES: Redwood City, Calif. • **SALES OFFICES:** Buffalo; Chicago; Cleveland; Dallas; Detroit; Milwaukee; New York City; Philadelphia; Springfield, Mass.; Syracuse; Wichita. **PLANTS:** Redwood City, Calif.; Downey (Los Angeles County), Calif.; Van Wert, Ohio.

When good taste is your guide

No other Bond can match that Kentucky Tavern taste

Distilled and Bottled in Bond Under Supervision of the U. S. Government—©Glenmore Distilleries Company, Louisville, Kentucky

Kodak gives you 4 color personalities to work and play with

Each Kodak color slide film interprets color in a slightly different way. Once you know all four, you can accurately predict the subtle mood each will give your color slides. When you want to see your subject in the most lifelike color with sharpest detail, choose the finest-grained color film—KODACHROME II Film. To put more snap and sparkle into your slides, choose KODACHROME-X Film—the film with contrast and speed. To interpret your subject in vivid colors frankly brighter than life, in slides unequaled for impact—choose KODAK EKTACHROME-X Film. To catch your subject in color and action, in dim light or by night—choose KODAK High Speed EKTACHROME Film, Daylight or Type B.

Kodak color films let you make color whatever you want it to be. Try them all.

Kodak
—a trademark since 1888

love your body.
flash adidas.
This spring, flash the winningest sportswear around.
Flash adidas!
Check it out at sports and department stores everywhere.
love your body
flash adidas
adidas

Fender 1965-66

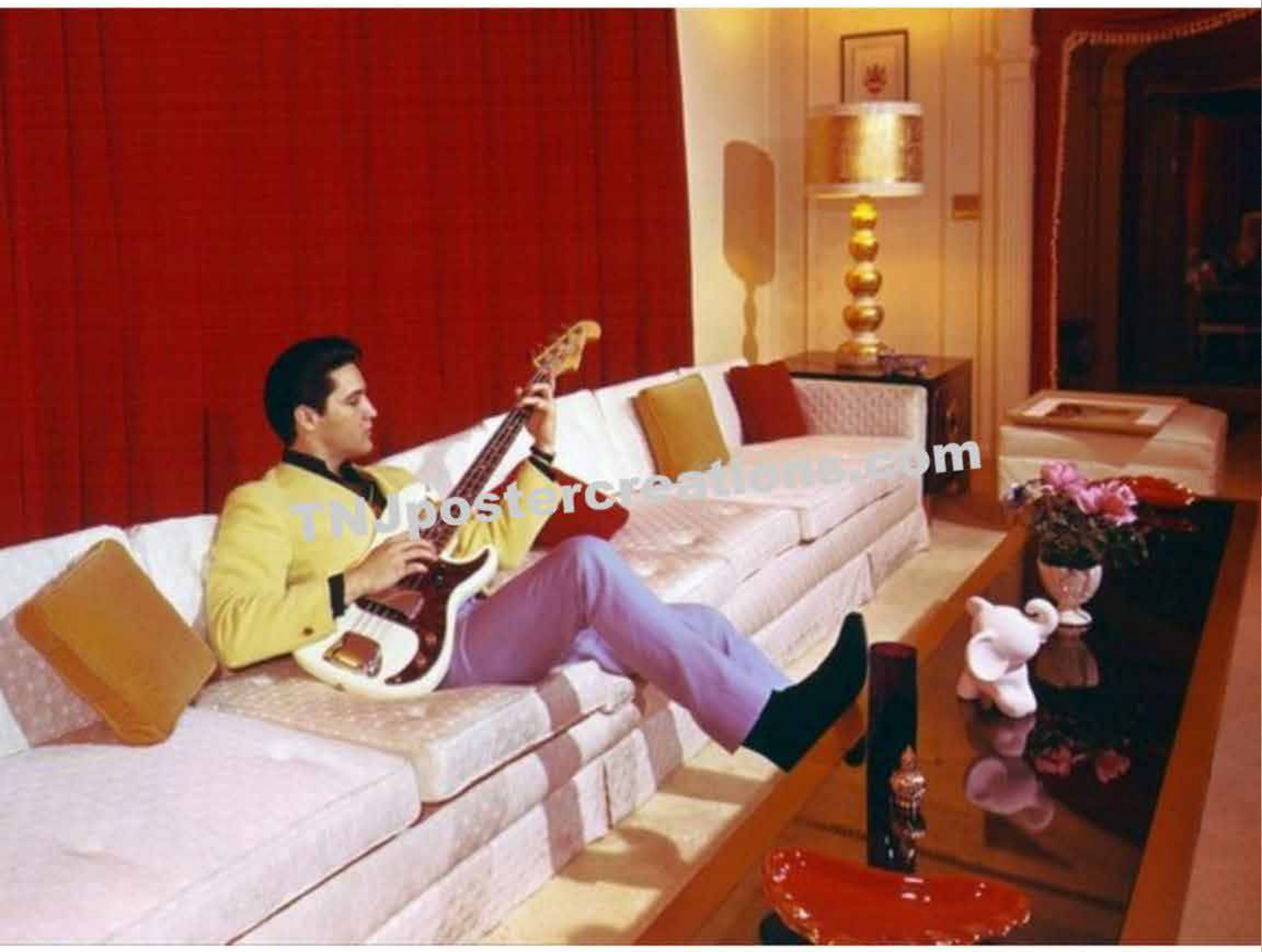

THE CHOICE OF LEADING ARTISTS

En ny upplevelse i Volvo 164:

Svagt knarr av äkta läder

Suset från den stora sexcylindriga B 30-motorn. Och så ett diskret knarr från läderklädseln. Så upplever ni begreppet komfort i Volvo 164. Äkta läder — för kvaliteten. För att det är ett material som ni inte sliter ut, som inte förfulas av att slitas. Läderklädseln är valfri — tygklädseln finns kvar för er som föredrar det.

Det är fler nyheter på Volvo 164. För er trivsel har nya 164 tonat glas i rutorna och ventilationsutsläpp under bakrutan för effektiv genomluftning. För ökad säkerhet har stolarna nu nackskydd. Bältdäck är standard liksom varningsblinkers. Säkerhetsbälten finns för alla sittplatser — även i baksätet. De främre bältena har automatisk upprullningsanordning. I fronten hittar ni två extra strålkastare — halogen.

Fortfarande är Volvo 164 bilen för er som vill åka första klass. Som tycker att generöst utrymme är en självklarhet. Att den rivande snabba accelerationen genom hela fartregistret är kryddan i körkomforten.

Fortfarande är Volvo 164 också en ekonomisk bil i sin klass. Tack vare det höga andrahandsvärdet, PV-garantin, driftsäkerheten och serviceresurserna.

Ta detta som en inbjudan till en provtur. Från er Volvo-handlare.

VOLVO 164

JUST ANOTHER LITTLE MIRACLE FROM JVC.

Two years ago, when JVC first built the smallest VHS camera/recorder ever made, people said it was a miracle. One miracle in a lifetime should satisfy most people—but not the engineers at JVC.®

THE MIRACLE OF VHS

So this year we built a camera/recorder that's not only compatible with every VHS deck in the world, but small enough to fit in the palm of your hand: The JVC Mini VideoMovie. Yet another little miracle from the people who created the VHS format, the most widely used format in the world.

The Mini VideoMovie records on regular VHS tape, wound on special small cassettes. And a carrier tray is provided for playback on any VHS recorder.

THE MIRACLE OF JVC TECHNOLOGY

Weighing in at just over three pounds, including battery and cassette, the JVC Mini VideoMovie has Instant Playback—Power Zoom—Auto Focus and other features you would expect to find only in larger, heavier camera/recorders.

The video image is read by a durable advanced CCD chip. Also, the HQ (High Quality) recording system developed by JVC allows you to record up to an hour with exceptional picture quality.

So pick up the JVC Mini VideoMovie. You'll discover why this camera/recorder was built upon the notion that at JVC miracles never cease.

JVC

Mini VideoMovie

COMPANY OF AMERICA, Consumer Video Division, 41 Slater Dr., Elmwood Park, N.J. 07407 JVC Canada Inc., Scarborough, Ont.

Power train guaranteed for 24 months or 24,000 miles.

Most people buy the SAAB on the ground

The one in the air cruises at more than 1,500 mph, goes at least 30 gallons to the mile and costs $2,000,000.00 f.o.b. Stockholm. It's the new Viggen super-jet SAAB is building for the Swedish Air Force.

Most people will take off in the SAAB on the ground. Developing more than a horsepower per cubic inch of displacement — more than most high powered sports cars — it can cruise easily at speeds higher than the law allows, goes 30 miles to the gallon, and has a p.o.e. cost about 1,000 times lower.

It's the only car in the world engineered to aircraft standards. You can feel it in the driving, see it in the wind-tunnel styling, sense it in the 18-gauge Swedish steel body that protects you and your family.

SAAB designed the car to handle like a jet fighter, beginning with front wheel drive and the up front engine. And 16 years of improving on a good thing give you sports car feel and response in a family sedan with typical Swedish quality.

SAAB always goes exactly where you point it — pulls you through unexpected curves and tight spots, instead of pushing you into spinouts. And does it with traction you won't believe until you drive it — on rain-slick or icy roads, through snow, mud or sand.

SAAB dealers throughout the country will give you a test flight.

We'll be happy to take your order for the Viggen if you write to Saab, Linkoping, Sweden. But the '66 SAAB car has much in common with the jet — and seats 4 more people — 6 more in the station wagon. Happy landings!

SAAB

Tops in travel!

PHOTOGRAPH TAKEN AT LOS ANGELES INTERNATIONAL AIRPORT

Bob Hope, star of *"Alias Jesse James"* . . . makes Gulliver seem like a homebody. Naturally, he relies on his AC-sparked Buick to start him on every trip! See him in the "Bob Hope Buick Show" on NBC-TV.

AC's symbol of lively horsepower, "Sparky," gives you "Hot Tips" for top traveling every week on the Walt Disney Studios' "Zorro" show on ABC-TV.

WHEN YOU REPLACE SPARK PLUGS...★

ASK FOR AC...USED ON MORE NEW CARS THAN ANY OTHER BRAND!

★ To maintain top horsepower, change to a new set of AC Hot Tip Spark Plugs at least every 10,000 miles.

AC

HOT TIP
SPARK PLUGS

AC SPARK PLUG ⚛ THE ELECTRONICS DIVISION OF GENERAL MOTORS

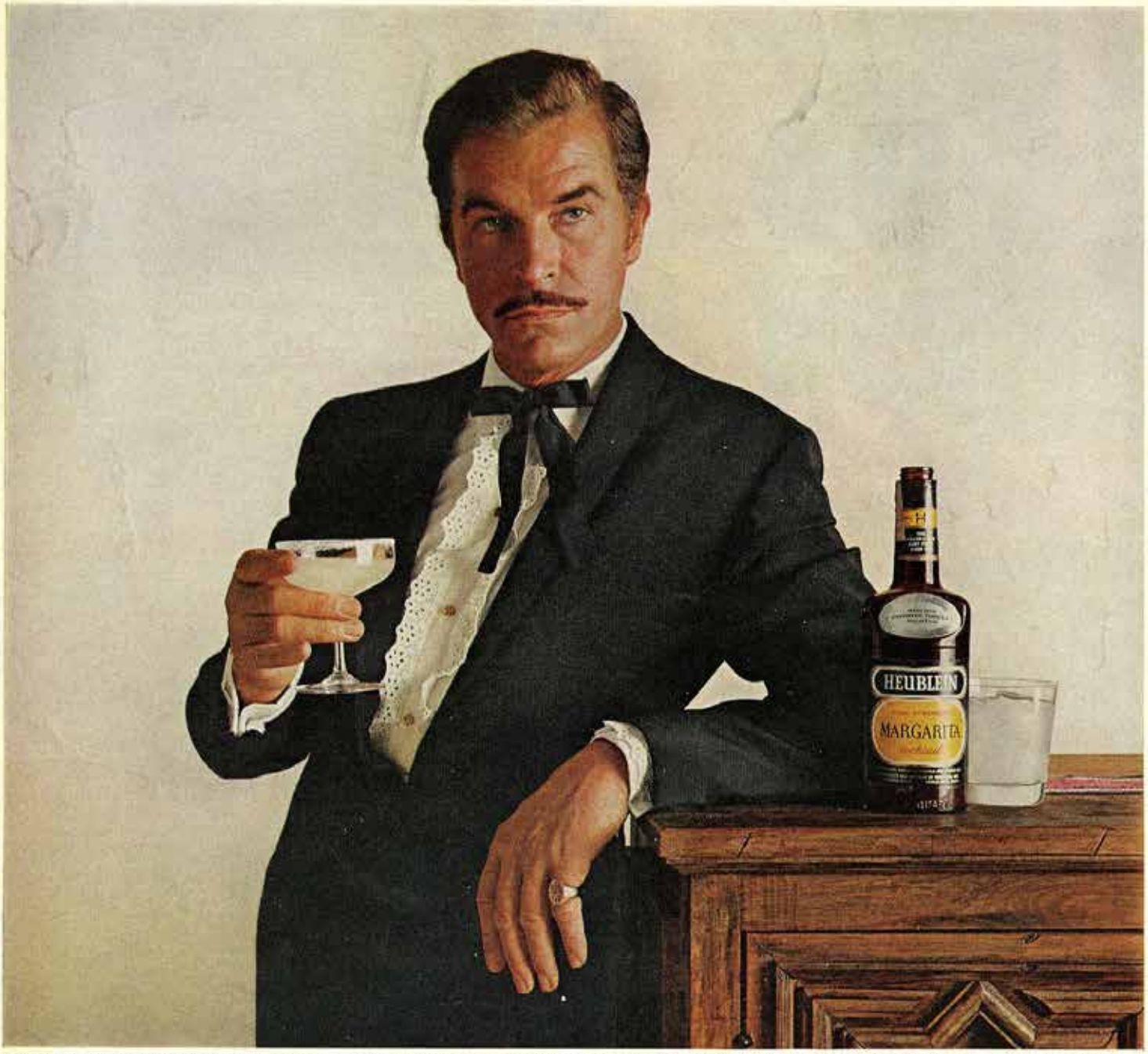

FERNANDO LAMAS, STAR OF STAGE, SCREEN AND TELEVISION, ENJOYS A HEUBLEIN MARGARITA, DELICIOUS NEW COCKTAIL FAVORITE FROM MEXICO: **CHOICE OF 12 KINDS**

"Now pour the perfect Margarita from Heublein —*most people can't make one as good*"—*Fernando Lamas*

All the liquor's in the bottle—nothing to add but ice. The most popular new cocktail in years, the delicious Margarita is easier to enjoy than to mix. But you can pour a perfect Margarita right from the Heublein bottle. It comes with all the good liquor in it—José Cuervo, the finest imported Mexican Tequila, our own Triple Sec and lime. The Heublein Margarita is full strength. Pour on-the-rocks.

HEUBLEIN® COCKTAILS

12 Kinds-Better than most people make

THESE ARE THE FULL STRENGTH COCKTAILS.

TAKE YOUR PICK:
11-TO-1 VODKA MARTINI, 70 PF.
VODKA MARTINI, 60 PF.
EXTRA DRY GIN MARTINI, 67.5 PF.
MANHATTAN, 55 PF.
DAIQUIRI, 52.5 PF.
WHISKEY SOUR, 52.5 PF.
VODKA SOUR, 52.5 PF.
OLD FASHIONED, 62 PF.
SIDE CAR, 52.5 PF.
STINGER, 80 PF.
GIMLET, 52.5 PF.
MARGARITA, 50 PF.

THESE ARE THE FAMOUS COCKTAILS SERVED ON LEADING AIRLINES AND RAILROADS.

HEUBLEIN, INC., HARTFORD, CONN.

Moodestysplace

Maria Olsen Photography

www.moodestysplace.com

baretta magazine BM

Baretta Magazine nummer 20 kommer 31 maj 2023

Redaktionen tar gärna emot tips om kommande evenemang, intressanta artikeluppslag, personporträtt och annat. Hör gärna av er på e-postadressen nedan, vår facebooksida eller direkt till någon av oss på redaktionen. Vi ses i maj.

barettamagazine@gmail.com